

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.48/2025/50.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. június 19. és szeptember 25. napjain tartott nyilvános ülés alapján 2025. szeptember 25. napján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. december 9. napján kihirdetett 41.B.464/2023/49. számú ítéletét Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak tekintetében megváltoztatja.

A Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetést, annak részletekben való megfizetésére, a meg nem fizetés esetén az átváltoztatására vonatkozó rendelkezést, valamint az e vádlottak részére kiadni rendelt pénzüsszegek visszatartásánál a pénzbüntetés megjelölését mellőzi.

A Terhelt6 VI. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonek Kobzás összegerszerűségét 22.200.000, - (huszonkétmillió-kétszázezer) forintra helyesbíti.

Az elsőfokú ítélet bevezető részében a tárgyalási napok közül a 2024. november 12. napját mellőzi.

Egyebekben e vádlottak, valamint Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak vonatkozásában az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Terhelt3 III. rendű vádlott anyjának családi neve vezetéknév1 Terhelt4 IV. rendű vádlott lakcímében a postai irányítószám irányítószám1, Terhelt6 VI. rendű vádlott személyazonosító igazolványának számát mellőzi.

Az ítéltábla határozata ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) a 2024. december 9-én tartott tárgyaláson meghozott és kihirdetett 41.B.464/2023/49. számú ítéletében bűnösnek mondta ki

- Terhelt2 II. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés],

- Terhelt3 III. rendű vádlottat 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem bűntettében [Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] és bűnsegédként elkövetett gyógyszerhamisítás bűntettében [Btk. 185/A.§ (1) bekezdés c) pont],

- Terhelt4 IV. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem bűntettében [Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] és gyógyszerhamisítás bűntettében [Btk. 185/A.§ (1) bekezdés c) pont],

- Terhelt5 V. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem bűntettében [Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], míg

- Terhelt6 VI. rendű vádlottat kábítószer-kereskedelem bűntettében [Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés].

[2] Terhelt2 II. rendű vádlottat 2 év – végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint összegű, összesen 200.000,- forint pénzbüntetésre ítélte, továbbá vele szemben a tőle lefoglalt 360.000,- forintra vagyoneklobzást rendelt el.

[3] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napban határozta meg.

[4] A kiszabott szabadságvesztésbe – ugyancsak annak végrehajtása esetére – az előzetes fogvatartásban és az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időt beszámítani rendelte, oly módon, hogy egynapi szabadságvesztésnek egynapi előzetes fogvatartás és négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[5] Rendelkezése szerint a pénzbüntetést – meg nem fizetése esetén – napi tételenként kell egy-egy nap szabadságvesztésre átváltoztatni, amelynek végrehajtási fokozata fogház, kivéve, ha a szabadságvesztés végrehajtását elrendelik, ugyanis ebben az esetben ennek a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata irányadó a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztésre is.

[6] A pénzbüntetés megfizetésére tízhavi részletfizetést engedélyezett azzal, hogy amennyiben a vádlott egyhavi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetés meg nem fizetett részét – a már írtak szerint – kell átváltoztatni szabadságvesztésre. Megállapította, hogy a pénzbüntetés első részlete az ítélet jogerőre emelkedése utáni hónap 10. napjáig, majd ezt követően a további részletek minden hónap 10. napjáig esedékesek.

[7] Terhelt3 III. rendű vádlottat halmazati büntetésül 3 év 6 hónap szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra, valamint 300 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint összegű, összesen 300.000,- forint pénzbüntetésre ítélte.

[8] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napban határozta meg.

[9] A kiszabott szabadságvesztésbe az előzetes fogvatartásban és az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időt beszámítani rendelte, oly módon, hogy egy napi szabadságvesztésnek egy napi előzetes fogvatartás és öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[10] Rendelkezése szerint a pénzbüntetést – meg nem fizetése esetén – napi tételenként kell egy-egy nap szabadságvesztésre átváltoztatni, amelynek végrehajtási fokozatára a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata az irányadó.

[11] A pénzbüntetés megfizetésére tízhavi részletfizetést engedélyezett azzal, hogy amennyiben a vádlott egyhavi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetés meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Megállapította, hogy a pénzbüntetés első részlete az ítélet jogerőre emelkedése utáni hónap 10. napjáig, majd ezt követően a további részletek minden hónap 10. napjáig esedékesek.

[12] Terhelt4 IV. rendű vádlottat halmazati büntetésül 6 év szabadságvesztésre, 6 év közügyektől eltiltásra, valamint 400 napi tétel, napi tételenként 2.000,- forint összegű, összesen 800.000,- forint pénzbüntetésre ítélte.

[13] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napban határozta meg.

[14] Rendelkezése szerint a pénzbüntetést – meg nem fizetése esetén – napi tételenként kell egy-egy nap szabadságvesztésre átváltoztatni, amelynek végrehajtási fokozatára a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata az irányadó.

[15] A pénzbüntetés megfizetésére tízhavi részletfizetést engedélyezett azzal, hogy amennyiben a vádlott egyhavi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetés meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Megállapította, hogy a pénzbüntetés első részlete az ítélet jogerőre emelkedése utáni hónap 10. napjáig, majd ezt követően a további részletek minden hónap 10. napjáig esedékesek.

[16] Terhelt5 V. rendű vádlottat 6 év szabadságvesztésre, 6 év közügyektől eltiltásra, valamint 400 napi tétel, napi tételenként 2.000,- forint, összesen 800.000,- forint pénzbüntetésre ítélte, továbbá vele szemben 45.420.000,- forint erejéig vagyonekobzást rendelt el.

[17] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napban határozta meg.

[18] Rendelkezése szerint a pénzbüntetést – meg nem fizetése esetén – napi tételenként kell egy-egy nap szabadságvesztésre átváltoztatni, amelynek végrehajtási fokozatára a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata az irányadó.

[19] A pénzbüntetés megfizetésére tízhavi részletfizetést engedélyezett azzal, hogy amennyiben a vádlott egy havi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetés meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Megállapította, hogy a pénzbüntetés első részlete az ítélet jogerőre emelkedése utáni hónap 10. napjáig, majd ezt követően a további részletek minden hónap 10. napjáig esedékesek.

[20] Terhelt6 VI. rendű vádlottat 5 év szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra, valamint 400 napi tétel, napi tételenként 2.000,- forint összegű, összesen 800.000,- forint pénzbüntetésre ítélte, továbbá vele szemben 22.000.200,- forint erejéig vagyonekobzást rendelt el.

[21] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napban határozta meg.

[22] Rendelkezése szerint a pénzbüntetést – meg nem fizetése esetén – napi tételenként kell egy-egy nap szabadságvesztésre átváltoztatni, amelynek végrehajtási fokozatára a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata az irányadó.

[23] A pénzbüntetés megfizetésére tízhavi részletfizetést engedélyezett azzal, hogy amennyiben a vádlott egyhavi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetés meg nem fizetett részét a már írtak szerint szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Megállapította, hogy a

pénzbüntetés első részlete az ítélet jogerőre emelkedése utáni hónap 10. napjáig, majd ezt követően a további részletek minden hónap 10. napjáig esedékesek. Az eljárás során lefoglalt kábítószeret elkobozta.

[24] A Terhelt2 II. rendű vádlottól lefoglalt 280 euró tekintetében a lefoglalást megszüntette, és a kérdéses pénzösszeget a vádlottnak kiadni rendelte azzal, hogy azt a pénzbüntetés, a vagyoneklobzás és a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

[25] A Terhelt3 III. rendű vádlottól lefoglalt 740.000,- forintból 330.000,- forint lefoglalását megszüntette, mely pénzösszeget a vádlottnak kiadni rendelte azzal, hogy azt a pénzbüntetés és a bűnügyi költség megfizetéséig visszatartotta.

[26] A Terhelt6 VI. rendű vádlottól lefoglalt 314.500,- forint lefoglalását megszüntette, és a kérdéses pénzösszeget a vádlottnak kiadni rendelte azzal, hogy azt a pénzbüntetés, a vagyoneklobzás és a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

[27] A lefoglalás megszüntetése mellett a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bűnjel Csoportjánál a Bj.408/2024. számú bűnjeljegyzeken nyilvántartott 16-22. tételszám alatti tárgyakat Terhelt2 II. rendű vádlottnak, a 10. és 11. tételszám alatti tárgyakat Terhelt3 III. rendű vádlottnak kiadni rendelte azzal, hogy a 10., 19. és 21. tételszám alatti mobiltelefonokat a pénzbüntetés, a vagyoneklobzás és a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

[28] A lefoglalás megszüntetése mellett a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bűnjel Csoportjánál a Bj.1080/2024. számú bűnjeljegyzeken nyilvántartott 38. és 39. tételszám alatti tárgyakat Terhelt4 IV. rendű vádlottnak, a 26-36. tételszám alatti tárgyakat Terhelt5 V. rendű vádlottnak, míg 19-21. és 24-25. tételszám alatti tárgyakat Terhelt6 VI. rendű vádlottnak kiadni rendelte azzal, hogy a 21., 24., 26., 27., 28., 29., 30., 32., 34., 35. és 38. tételszám alatti mobiltelefonokat és laptopokat a pénzbüntetés, a vagyoneklobzás és a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

[29] A lefoglalás megszüntetése mellett a Budapesti Rendőr-főkapitányság 01000/3069-725/2021.bü számú bűnjeljegyzeken nyilvántartott 22. és 23. tételszám alatti gázriasztó fegyvereket, lőszertárakat és lőszereket terhelt6 VI. rendű vádlottnak, míg 37. tételszám alatti gázriasztó fegyvert és lőszertárt Terhelt5 V. rendű vádlottnak rendelte kiadni azzal, hogy azokat a pénzbüntetés, a vagyoneklobzás és a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

[30] A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bűnjel Csoportjánál a Bj.408/2024. számú bűnjeljegyzeken 23. tételszám alatti kamerafelvételek lefoglalását ugyancsak megszüntette és azoknak az iratokhoz csatolását rendelte el.

[31] Az eljárás során felmerült 5.627.610,- forint bűnügyi költségből Terhelt2 II. rendű vádlottat 119.925,- forint, Terhelt3 III. rendű vádlottat 267.676,- forint, Terhelt4 IV. rendű vádlottat 483.676,- forint, Terhelt5 V. rendű vádlottat 1.233.636,- forint, Terhelt6 VI. rendű vádlottat 1.882.688,- forint külön-külön történő megfizetésére kötelezte, továbbá a fennmaradó 1.640.009,- forint bűnügyi költséget az államra terhelte.

[32] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész valamennyi vádlott terhére, súlyosításért, Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében hosszabb tartamú, fegyház végrehajtási fokozatú, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása, valamint a pénzbüntetés napi tételének felemelése, míg Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak esetében hosszabb tartamú szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás, illetőleg a pénzbüntetés napi tételszámának felemelése érdekében jelentett be fellebbezést.

[33] Terhelt4 IV. rendű vádlott az ok és a cél megjelölése nélkül, a védője teljes körűen, valamennyi ítéleti rendelkezés ellen, elsődlegesen felmentés, másodlagosan a minősítés megváltoztatása, harmadlagosan enyhítés érdekében, Terhelt5 V. rendű vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, Terhelt6 VI. rendű vádlott és a védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében élt jogorvoslattal.

[34] Terhelt2 II. rendű vádlott és a védője, valamint Terhelt3 III. rendű vádlott és a védője a kihirdetett elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

[35] A másodfokú bírósági eljárásban a fellebbezést előterjesztő ügyész és védők a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 584. § (6) bekezdésében rögzített írásban történő indokolási kötelezettségüknek eleget tettek. Terhelt2 II. rendű vádlott védője ugyancsak írásban tett észrevételt az ügyészi fellebbezésre.

[36] Az ügyész a fellebbezése írásos indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék Terhelt2 II. rendű vádlott esetében indokolatlanul tulajdonított nagy nyomatékot a Magyarországon büntetlen előéletének, a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomásának, a megbánásának, a két kiskorú gyermek (akik egyike tartós májbetegségben szenved) eltartásáról való gondoskodásának, valamint annak, hogy jelentősebb időt töltött letartóztatásban és ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben. Továbbá az időmúlás enyhítő hatása is csekély, mivel az a büntetési tétel alsó határát sem éri el.

[37] Nem értett egyet azzal, hogy Terhelt2 II. rendű vádlottnak a bűncselekményben való közreműködése a meggondolatlansága következménye, mely tény a törvényszék ugyancsak enyhítő tényezőként vett figyelembe. Ennek ugyanis ellentmond az a körülmény, miszerint csak a rejtett megfigyelés alatt – Terhelt1 I. rendű elítélttel történt előzetes egyeztetés alapján – a vádlott három alkalommal, jól bejáratott konspiratív módon futárkodott, márpedig ebből nem a meggondolatlanság, hanem éppen a tudatos részvétel tűnik ki.

[38] Ugyancsak nem látta enyhítő körülményként értékelhetőnek azt a tény, hogy a kábítószer-kereskedelemből származó haszon jelentős része Terhelt1 I. rendű elítéltnél jelentkezett, abból csak kisebb mértékben részesült Terhelt2 II. rendű vádlott.

[39] A törvényszék által feltárt súlyosító körülményeket (a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottsága, a különösen jelentős mennyiség alsó határát is meghaladó kábítószerre elkövetés) kérte kiegészíteni azzal, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott

kokainnal kereskedett és a tagállami ítéletek szerint helységi büntetett előéletű. Rávilágított arra, hogy a Belügyminisztérium Bűnügyi Statisztikai Rendszeréből megismerhető statisztikai adatok szerint 2020., 2021. és 2023. években az országosan elkövetett kábítószer-kereskedelem bűncselekmények száma 545-ről 616-ra, majd 674-re nőtt, továbbá az ilyen bűncselekmények – napi sajtóból is láthatóan – a főváros területén lényegesen magasabb számban fordulnak elő az átlagosnál (56/2007. BK. vélemény III/11. pontja). A kokain az erőteljesen addiktív kábítószerfajták közé tartozik, a kábítószeresek között is igen veszélyes és ártalmas, így az ezzel való kereskedelem kiemelt társadalmi veszélyt hordoz.

[40] Kérte figyelembe venni, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában – az enyhítő körülményekhez képest – a súlyosító körülmények száma nagyobb, ehhez képest a törvényszék e vádlottal szemben a törvényi minimum alatti tartamban szabott ki szabadságvesztést, ráadásul az enyhítő szakasz alkalmazását nem is indokolta.

[41] Az ügyészség nem látott lehetőséget az enyhítő szakasz alkalmazására, legfeljebb arra, hogy a szabadságvesztés tartama a középértéktől lefelé történő eltéréssel, a törvényi minimumhoz közelítve kerüljön meghatározásra. Az első fokon Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben kiszabott 2 év tartamú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés ugyanis törvénysértően enyhe szankció, az nem tükrözi a bűncselekmény tárgyi súlyát és a súlyosító körülmények nyomatékát, és nem alkalmas a büntetési célok (a speciális és a generális prevenció) elérésére. Az ilyen büntetéskiszabás azt közvetíti a társadalom felé, hogy a jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette enyhe megítélésű bűncselekmény, márpedig ez a jogalkotói céllal ellentétes.

[42] A fentiek miatt az ügyész Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben hosszabb, a törvényi minimumot elérő tartamú, fegyház fokozatú, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabását, valamint a pénzbüntetés napi tételszámának felemelését látta szükségesnek.

[43] Az ügyész Terhelt3 III. rendű vádlott esetében további súlyosító körülményként kérte értékelni, hogy többféle kábítószer is deponált.

[44] Hangsúlyozta, hogy e vádlott büntetett előéletének a súlyosító hatását fokozza, hogy a korábban vele szemben kiszabott végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje nem sokkal a vádbeli cselekmény elkövetése előtt telt le (2020. május 9-én).

[45] Megítélése szerint a törvényszék e vádlottnál túlzott jelentőséget tulajdonított a beismerésnek és a bűnsegédi magatartásnak, amikor enyhítő szakasz alkalmazásával jóval a büntetési tétel alsó határa alatti tartamban határozta meg a szabadságvesztés mértékét. Megjegyezte, hogy az enyhítő szakaszra vonatkozó indokolás e vádlott esetében is hiányzik, a törvényszék nem adott számot arról, hogy a többszörös halmazattal érintett Terhelt3 III. rendű vádlott vonatkozásában miért lenne túl szigorú a törvényi minimumnak megfelelő 5 év szabadságvesztés.

[46] E vádlott esetében is azzal érvelt, hogy a törvényi minimum alatt, 3 év 6 hónapban meghatározott szabadságvesztés nem igazodik az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, de nem szolgálja a büntetési célok érvényre juttatását sem.

[47] Indítványozta, hogy a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla (a továbbiakban: ítéltábla) az enyhítő körülmények alapján a szabadságvesztést lényegesen a középérték (14 év) alatt, akár a törvényi minimumnak megfelelő tartamban határozza meg, ehhez igazodóan súlyosítsa a közügyektől eltiltás mértékét, továbbá emelje fel a pénzbüntetés napi tételeinek számát.

[48] Terhelt4 IV. rendű vádlott esetében is kérte enyhítő körülményként értékelni a büntetlen előéletet, de az időmúlásnak kisebb enyhítő hatást kell tulajdonítani. Kiemelte, hogy e vádlott a bűncselekményeket több folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt állva követte el (ezek mindegyikét az elsőfokú ítélet indokolásának személyi része nem is tartalmazza), sőt a 2019. szeptember 2-án és a 2020. szeptember 15-én elkövetett kábítószer-birtoklás miatt két rendőrségen is folyt eljárás (a gyanúsítások közlésére 2020. szeptember 15-én és 2021. április 8-án került sor), ezek egyike az elsőfokú ítélet [7] bekezdésében megjelölt jogerős ítélettel zárult. Az elsőfokú ítélet [6] bekezdésében rögzített jogerős határozatból megállapíthatóan Terhelt4 IV. rendű vádlott később sem hagyott fel a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elkövetésével (a kérdéses büntetővégzés száma helyesen 9.Bpk.IV.1100/2022/3.)

[49] Az ügyészség – utalva a törvényszék által hivatkozott további súlyosító körülményekre is (a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottsága, a kábítószer mennyisége meghaladja a különösen jelentős mennyiség alsó határát) – úgy ítélte meg, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott esetében nagyobb számúak a súlyosító körülmények, mint az enyhítő tényezők.

[50] Ezért a halmazati büntetésként kiszabott 6 év tartamú szabadságvesztést törvénysértően enyhe szankcióként értékelte, jelezve azt is, hogy a törvényszék nem adta indokát adta, hogy miért tért el ilyen jelentősen a középértéktől (14 év) a bűncselekmény elkövetését tagadó vádlott esetében.

[51] Az ügyész indítványozta, hogy az ítéltábla a büntetéskiszabási elvek érvényre juttatása és a büntetési célok elérése, illetőleg az ítélet belső arányossága érdekében Terhelt4 IV. rendű vádlottal szemben szabjon ki hosszabb, a törvényi minimumot jóval meghaladó tartamú szabadságvesztést, ehhez igazodó mértékű közügyektől eltiltást, továbbá emelje fel a pénzbüntetés napi tételeinek számát

[52] Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak esetében úgy ítélte meg, hogy a törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket hiányosan vette figyelembe, mivel nem értékelte Terhelt5 V. rendű vádlott terhére, hogy korábban hasonló bűncselekmény miatt volt büntetve (speciális bűnismétlő), ezzel szemben nem kezelte enyhítő tényezőként Terhelt6 VI. rendű vádlott büntetlen előéletét.

[53] Jelentőséget tulajdonított annak, hogy a vádlottak addiktív, veszélyes kábítószerfajtának minősülő kokainnal is kereskedtek, továbbá az időmúlás enyhítő hatása – a korábban írtak miatt – csekély.

[54] Az ügyészség szerint – figyelemmel a bűncselekmény tárgyi súlyára, a középértékre és a kiegészített bűnösségi körülményekre – a törvényszék által Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottakkal szemben jóval a középérték alatti tartamban kiszabott szabadságvesztés törvénysértően enyhe, az nem szolgálja a büntetési célok érvényre juttatását, továbbá nem arányos a bűnösségét már a nyomozás során beismerő, feltáró jellegű vallomásával a nyomozó hatóság munkáját, a büntetőeljárás gyorsabb befejezését segítő Terhelt1 I. rendű elítélt büntetésével. Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak az eljárás alatt végig, következetesen tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését, így tekintetükben ilyen jelentős súlyú enyhítő körülmény nem áll fenn.

[55] Meglátása szerint a büntetési célok csak oly módon érhetőek el, ha az ítéltábla Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottakkal szemben hosszabb, jóval a törvényi minimum feletti tartamú szabadságvesztést és ahhoz igazodó mértékű közügyektől eltiltást, valamint felemelt napi tételszámú pénzbüntetést szab ki.

[56] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség (a továbbiakban: fellebbviteli főügyészség) felterjesztett ügyiratokkal együtt megküldött BF.362/2024/17. számú átiratában fenntartotta az ügyési fellebbezést, míg a védelmi jogorvoslatokat alaptalannak értékelte.

[57] Az átirat szerint az elsőfokú ítélet felülbírálata az önálló tettesi alakzat folytán Terhelt2 II. rendű vádlott esetében a Be. 590. § (3) és (5) bekezdései szerint korlátozott, míg Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak tekintetében a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján, valamint Terhelt3 III. rendű vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (10) bekezdése szerint teljes körű.

[58] Előadta, hogy a törvényszék a perrendszerűen lefolytatott eljárásában az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a releváns bizonyítékokat egyenként és együttesen értékelte, majd a tényállást mérlegeléssel állapította meg. E tényállás mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól, így az elsőfokú ítélet felülbírálatra alkalmas. Ezen túlmenően a törvényszék az indokolási kötelezettségének is kellő terjedelemben tett eleget, és az indokolásban foglaltak nem ellentétesek a logika szabályaival.

[59] Úgy értékelte, hogy a törvényszék valamennyi vádlott tekintetében okszerű következtetést vont le az elkövetéskori tudattartalomra, a vádlottak szándékára és bűnösségére, továbbá a vád tárgyává tett közegészséget veszélyeztető bűncselekményeket is törvényesen minősítette.

[60] Hangsúlyozta, hogy a bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság joga és kötelessége, így a törvényszék által rögzített tényállást támadó, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak bűnösségét vitató és

felmentésüket indítványozó védelmi fellebbezések a másodfokú bírósági eljárásban nem foghatnak helyt.

[61] Osztotta az ügyészség érvelését a tekintetben, hogy a törvényszék az ítélet belső arányosságának meg nem feleltethető, törvénysértően enyhe büntetést szabott ki Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben. A feltárt enyhítő körülmények miatt az enyhítő szakasz alkalmazását már nem kifogásolta, azonban meglátása a törvényszék a törvényi feltételek hiányában függesztette fel a szabadságvesztés végrehajtását, mert a vádlottnál e kedvezményt megalapozó különös méltánylást érdemlő körülmény nem volt kimutatható. Ezért e vádlottal szemben szükségesnek látta a szabadságvesztés tartamának felemelését, a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontjának megfelelően fegyház végrehajtási fokozat meghatározását, valamint közügyektől eltiltás kiszabását. A pénzbüntetés napi tételszáma sem tükrözi a bűncselekmény tárgyi súlyát, így annak felemelését látta szükségesnek az 1.000.000,- forintnak megfelelő összegű havi jövedelemmel rendelkező vádlott esetében.

[62] Álláspontja szerint a törvényszék méltányosan jár el, amikor a deponálási helyszín rendelkezésre bocsátásával bűnsegédi magatartást kifejtő Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben a halmazati büntetési tételkeret minimuma alatti tartamú szabadságvesztést szabott ki, azonban e szankció nem tükrözi a különös bűnisméltó vádlott társadalomra veszélyességének tényleges fokát. Ezért a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának a súlyosítását, valamint a halmazat miatt a pénzbüntetés napi tételszámának a felemelését indokoltnak látta.

[63] Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak esetében – figyelemmel a különösen jelentős mennyiségű kábítószerre terjesztői magatartással elkövetésre, Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak különös bűnisméltó minőségére, valamint Terhelt4 IV. rendű vádlott tekintetében a bűnhalmazatra – ugyancsak indokolatlanul alacsonynak, a belső arányosságot sértőnek találta a kiszabott büntetések mértékét.

[64] A fentiekben kifejtettek miatt az egyébként is indokolatlanul enyhe büntetések további enyhítését célzó védelmi fellebbezéseket értelemszerűen alaptalannak értékelte.

[65] Úgy ítélte meg, hogy a járulékos kérdésekben hozott, illetve az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó ítéleti rendelkezések törvényesek, így Terhelt4 IV. rendű vádlott védőjének a további ítéleti rendelkezések megalapozottságát támadó fellebbezése sem vezethet eredményre.

[66] Mindezekre tekintettel a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg,

- Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben szabjon ki hosszabb tartamú, fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztést és közügyektől eltiltást, továbbá a pénzbüntetés napi tételszámát emelje fel,

- Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottal szemben a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát, valamint pénzbüntetés napi tételeinek számát súlyosítsa,

egyebekben az elsőfokú ügydöntő határozatot hagyja helyben.

[67] Terhelt4 IV. rendű vádlottnak a másodfokú bírósági eljárásban kirendelt védője a fellebbezése írásos indokolásában az elsőfokú ítéletet megalapozatlannak minősítette, arra hivatkozva, hogy a törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének nem teljeskörűen tett eleget, továbbá a tényállás téves ténybeli következtetéseken alapul, ezért a felülbírálat során a megállapított tényállás nem lehet irányadó. A részbeni felderítetlenséget arra vezette vissza, hogy a törvényszék bizonyos tanúk kihallgatását célzó védelmi indítványoknak nem adott helyt, mely döntését mindössze azzal indokolta, hogy a tanúkihallgatásoktól nem várható releváns bizonyíték, az csak a büntetőeljárás elhúzódását eredményezné. A bizonyítási indítványok elutasításával viszont a törvényszék gyakorlatilag a vádlott védekezéséhez való jogát korlátozta. Ezen túlmenően a törvényszék egyes körülményeket elmulasztott tisztázni, megelégedett azoknak tényként való elfogadásával.

[68] Az elsőfokú ítélet indokolása kapcsán elismerte, hogy a törvényszék „érintőlegesen” számot adott arról, hogy az egyes bizonyítékokat miért fogadott, avagy vetett el, illetőleg a tényállást mely bizonyítékokra alapította, azonban valójában az e körben megjelölt bizonyítékok alapján a védenca büntetőjogi felelőssége kétséget kizáró bizonyossággal nem állapítható meg. Tehát egyetértett a korábban eljárt védő perbeszédében a büntetőeljárással és a vádemeléssel kapcsolatban kifejtett kifogásokkal, miszerint a vádhatóság, majd utóbb a törvényszék által figyelembe vett bizonyítékok nem voltak alkalmasak Terhelt4 IV. rendű vádlott bűnösségének alátámasztására.

[69] Rávilágított arra, hogy a törvényszék a tényállást Terhelt1 I. rendű elítélt terheltként és tanúként tett vallomására alapította, amelyet tévesen közvetlen terhelő vallomásként értékelte. Terhelt1 I. rendű elítélt azonban Terhelt3 III. rendű vádlottól hallotta, hogy az asztalosműhelyben lefoglalt amfetamin Terhelt4 IV. rendű vádlotté volt, azaz erről nem a közvetlen észlelése útján szerzett tudomást. Az a tény, hogy Terhelt1 I. rendű elítélt többször találkozott a védenccel a Terhelt3 III. rendű vádlott műhelyében, illetőleg egy alkalommal ott pakolni is látta, egyáltalán nem támasztja alá Terhelt4 IV. rendű vádlott bűnösségét. Ugyanis abban az időszakban jó kapcsolatban állt Terhelt3 III. rendű vádlottal, ezért bármilyen okból járhatott nála, és akár segíthette is valaminek a pakolásában.

[70] A védő sérelmezte Terhelt3 III. rendű vádlott vallomásának az értékelését is, mert nem talált magyarázatot arra, hogy a törvényszék mire alapította azt a megállapítását, miszerint Terhelt3 III. rendű vádlott az eljárás korábbi szakaszában azért nem tett terhelő vallomást Terhelt4 IV. rendű vádlottra, mert védte őt. Valóban jó barátok voltak, de a barátságuk később megromlott, ennek oka a büntetőeljárásban nem lett feltárva, noha a védenca kifejezetten Terhelt3 III. rendű vádlott vallomása alapján került a nyomozó hatóság látókörébe. Azt sem találta helytálló érvelésnek, miszerint Terhelt3 III. rendű vádlott magatartását nem lehet saját érdekből motiváltként értékelni, ugyanis az ehhez vezető körülmények, tények tisztázása elmaradt. Igenis érdekében állhatott mind Terhelt1 I. rendű

elítéltnek, mind Terhelt3 III. rendű vádlottnak, hogy a lefoglalt amfetamint és hamis gyógyszereket Terhelt4 IV. rendű vádlotthoz kössék, mivel ennek folytán másképp minősülhetett a cselekményük, illetőleg nem lettek elmarasztalva egy további bűncselekményben.

[71] A védő kifogást fogalmazott meg Terhelt4 IV. rendű vádlott védekezésének hiteltérdemlőségével és a vallomását alátámasztó tanúnyilatkozatok értékelésével kapcsolatban kifejtett érvek kapcsán is. A törvényszék ugyanis elmulasztotta annak indokolását, hogy melyek voltak a vádlott ellentmondásos nyilatkozatai, illetve mely bizonyítékok gyengítették, hiteltelenítették az állításait.

[72] Mindezek eredményeként – álláspontja szerint – a törvényszék okszerűtlenül vont le következtetést Terhelt4 IV. rendű vádlott bűnösségére. Ezért indítványozta, hogy az ítéltábla mentse fel a védencét az ellene kábítószer-kereskedelem és gyógyszer-hamisítás miatt emelt vád alól.

[73] Kérte figyelembe venni, hogy kábítószer-kereskedelem büntette miatt több ügy is indult a védencével szemben, de a lezárult eljárásokban csak kábítószer birtoklása miatt marasztalták el, és jelen ügyben is legfeljebb ebben állapítható meg a büntetőjogi felelőssége.

[74] A másodfokú bírósági eljárásban Terhelt4 IV. rendű vádlott által meghatalmazott védő ugyancsak előterjesztette a védelmi fellebbezés írásos indokolását, amelyben – a korábban bejelentett jogorvoslat céljainak kiegészítésével – elsődlegesen már az elsőfokú ítéletnek a Be. 610. §-a alapján, teljes megalapozatlanság okából történő hatályon kívül helyezésére és a törvényszék új eljárásra utasítására tett indítványt.

[75] Fellebbezése másodlagos céljaként azt kérte, hogy az ítéltábla a másodfokú bírósági eljárásban vegyen fel bizonyítást, amely alapján állapítson meg eltérő tényállást, és a védencét bűncselekmény vagy bizonyítottság hiányában mentse fel az ellene emelt vád alól.

[76] Kérte tehát tárgyalás kitűzését, és tanú2 tanúként történő kihallgatását, arra alapítottnak, hogy védencének az elsőfokú ítélet kihirdetését követően szerzett információja szerint jelen ügyben a nyomozás tanú2 bejelentése alapján indult, és e személynek tudomása van arról, hogyan kerültek a hamis gyógyszerek Terhelt3 III. rendű vádlott műhelyébe. Ennek folytán a tényállás tisztázása érdekében a védencének és tanúként tanú2nek a kihallgatását szükségesnek tartotta. Rámutatott arra, hogy Terhelt6 VI. rendű vádlott már az elsőfokú bírósági eljárásban is furcsának találta azt a körülményt, miszerint az ügyben tanú2 neve többször is felmerült, ennek ellenére ő semmilyen eljárásjogi státuszban nem lett résztvevője az eljárásnak. Terhelt4 IV. rendű vádlott most azt állítja (és erről nyilatkozna a kitűzendő másodfokú tárgyaláson), hogy a nyomozati szakban azért nem került sor tanú2 kihallgatására, mert valójában tőle származott a nyomozó hatóságnak a Terhelt1 I. rendű elítélt bűnös tevékenységére vonatkozó információja.

[77] Kifejtette azt is, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott vonatkozásában a tényállás nem tisztázott, a megállapított tények ellentétesek az ügyiratok tartalmával, ennek eredményeként a tényállás iratellenes, az elsőfokú ítélet pedig megalapozatlan.

[78] Meglátása szerint védence bűnösségének megállapítása kizárólag Terhelt3 III. rendű vádlott terhelő vallomásán, illetőleg Terhelt1 I. rendű elítélt – mint hallomástanú – nyilatkozatán alapul. Márpedig Terhelt3 III. rendű vádlottnak érdekében állt Terhelt4 IV. rendű vádlott terhelése, mivel ezáltal az ügyészség csak bűnsegédi magatartással vádolta. Ráadásul Terhelt3 III. rendű vádlott is pontosan tudta, hogy mely esetben kaphat – a társaihoz képest – enyhébb büntetést, ennek alátámasztására a védő idézte a 34. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldaláról e vádlottnak a bíró kérdésére adott válaszát. A védő felvetette, ha Terhelt3 III. rendű vádlott szerepe csakugyan a kábítószeres deponálásában merült ki, miért az ő, nem pedig Terhelt4 IV. rendű vádlott ujjnyomát találták meg a kábítószeren.

[79] Hivatkozott arra is, hogy Terhelt1 I. rendű elítélt a 2021. november 24-ei gyanúsítotti kihallgatásakor nem csak arról számolt be, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott a kábítószer befogadása során közölte vele, hogy a speed Terhelt4 IV. rendű vádlotté, hanem azt is előadta, hogy a kábítószerből Terhelt3 III. rendű vádlottnak is értékesített. Ebből következik, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott nem csak deponált Terhelt1 I. rendű elítéltnek, hanem nagy tételben vásárolt is tőle, azaz kábítószer kereskedelemmel foglalkozott. Éppen ezért elemi érdeke volt, hogy a büntetőeljárás során valakire a nála fellelt kábítószeres deponáltatójaként tudjon hivatkozni, és ezzel a saját cselekménye enyhébben minősüljön, dacára annak, hogy Terhelt1 I. rendű elítélttől nagy tételben vásárolt kábítószer, illetőleg az ujjnyomát is megtalálták a kábítószeren.

[80] Sérelmezte a védő, hogy a nyomozó hatóság nem foglalkozott a védencének már az első gyanúsítotti kihallgatásakor előterjesztett bizonyítási indítványával, nem szerezte be a mobiltelefonjának cellainformációit (mely adatok bizonyíthaták volna, hogy a speed elhelyezésének időpontjában a műhely környékén sem járt), nem végezte el a műszeres vallomásellenőrzést arra vonatkozóan, hogy a kábítószer nem ő helyezte el a műhelyben (erre vonatkozóan Terhelt4 IV. rendű vádlott a Terhelt3 III. rendű vádlottal történt szembesítés során is indítványt tett). Tekintettel arra, hogy a negatív bizonyítás (azaz annak bizonyítása, hogy valami nem történt meg, vagy nem az állított módon történt meg) mindig nehezebb, érthetetlennek találta, hogy a nyomozóhatóság figyelmen kívül hagyta a terhelti indítványt. Ennek csak az lehetett a magyarázata, hogy az indítványozott bizonyítási cselekmények teljesítésével megdőlt volna a gyanúsítás alapossága.

[81] Megjegyezte, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott a szembesítésen nem kérte a poligráfos vizsgálat elvégzését, ehelyett olyan kérdéseket intézett a védencéhez, amelyekből kitűnik, hogy meggyőződése szerint Terhelt4 IV. rendű vádlott tájékoztatta a bűnüldöző szerveket a kábítószeres deponálásról. Erre utaló kijelentéseket tett Terhelt3 III. rendű vádlott a tárgyaláson is (34. számú jegyzőkönyv 3-4. oldal): „Terhelt4t én a barátomnak hittem, és azt hittem, hogy jóban is vagyunk egymással, de amióta ez az ügy kiobbant, azóta számtalan esetben megkeresett engem, hogy valahogy hozzuk ki úgy a dolgot, hogy ne legyen csoportos elkövetés és ne bünszervezeti minőséggel legyünk vádolva. Ha Terhelt4 nincsen, akkor nincsen ez az egész ügy sem. Abban is biztos vagyok, hogy miatta történt, hogy a műhelybe jöttek a nyomozók kutatni, biztos vagyok benne, hogy tőle tudták, hogy ott van a kábítószer. Terhelt4 az ügy kiobbanása óta próbál engem arra rávenni, hogy más tartalmú vallomást

tegyek, mint amit eddig tettem. Terhelt4 egy szerződött rendőrspicli, tőle tudom, hogy még a vezetéknev² ügyben is benne volt valamilyen szinten. Nem, miért is haragudnék Terhelt4re (a vádlott ironikus hangsúllyal mondja)... nyilván haragszom rá, hiszen egy 5-25 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény elkövetése lebeg a fejem felett az ő hülyesége miatt, és miatta 6 hónapig voltam letartóztatásban. Amikor engem elfogtak, akkor 4-5 ember volt rajtam kívül az asztalos műhelyben. Nem kívánok megnevezni személyeket, akik akkor ott voltak, a rendőrök nyilván felvették az adataikat.”. Amennyiben csakugyan Terhelt4 IV. rendű vádlott informálta a rendőrséget, akkor milyen oka lett volna a bűncselekmény feltárására, ha tényleg nagy tételben foglalkozott kábítószer-kereskedelemmel.

[82] Utalt a védő arra is, hogy a védenca kábítószer-kereskedelmi tevékenysége Terhelt1 I. rendű elítélt 2021. november 24-ei gyanúsítotti kihallgatásán merült fel először, ekkor a nyomozó hatóságnak intézkedési kötelezettsége keletkezett, és ilyen esetekben bevett módszer az érintett személlyel szembeni operatív eljárás, elsősorban titkos nyomozás indítása. A nyomozó hatóságnak közel két év állt rendelkezésére, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott bűnösségét alátámassza, azonban a Terhelt3 III. rendű vádlotthoz köthető nyilatkozatokon kívül más bizonyíték nem merült fel. Ezért a tényállás felderítése érdekében nem mellőzhető a másodfokú bírósági eljárásban előadott új tény alapján bizonyítás lefolytatása.

[83] Terhelt4 IV. rendű vádlott által 2025. július 22-én meghatalmazott védő úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását a Be. 609. (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés d) pontja szerinti eljárási szabálysértés is megalapozza, ugyanis a törvényszék – a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában írtak ellenére – a bizonyítékok megjelölésével és értékelésével kapcsolatban az indokolási kötelezettségének csak részben tett eleget.

[84] E körben – a Bhar.1283/2023/9. számon meghozott és a BH2021.35. számon közzétett kúriai határozatok felhívásával – ismertette a közvetett és a közvetlen bizonyítás lényegét, egyidejűleg rámutatott arra, hogy a bizonyíték-értékelésre vonatkozó indokolás folytán válik átláthatóvá a bizonyítási eljárás folyamata, és vizsgálhatóvá a Be. 7. § (4) bekezdésében megfogalmazott „in dubio pro reo” elv érvényesülése.

Amennyiben e körben az indokolás hiányos, az sem ellenőrizhető, hogy az első fokon eljáró bíróság az elfogadott közvetlen bizonyítékot miért tekintette hitelt érdemlőnek, illetve az elfogadott közvetett bizonyítékot mely okból értékelte más hitelt érdemlőnek elfogadott bizonyítékok által alátámasztottnak.

[85] Sémlemezte, hogy a törvényszék Terhelt1 I. rendű elítélt és Terhelt3 III. rendű vádlottnak a védecét terhelő vallomását csupán azért tekintette aggálytalannak, mert részletes, saját bűnösségükre is kiterjedő vallomást tettek. Nem tulajdonított viszont jelentőséget annak, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott állítólagos deponálási cselekményét valójában egyetlen objektív bizonyíték sem támasztotta alá, a lefoglalt mobiltelefonja ellenőrzése és a lakásában foganatosított házkutatás során bűncselekményre utaló vagy annak nyomait hordozó dolog nem került elő. Ráadásul maga Terhelt1 I. rendű elítélt is csak a

Terhelt3 III. rendű vádlottól származó információként hivatkozott Terhelt4 IV. rendű vádlott cselekvőségére, tehát mindössze hallomástanúnak tekinthető.

[86] Úgy ítélte meg, hogy Terhelt1 és Terhelt3 III. rendű vádlott vallomásai több szempontból következtelenek, azokban számos bizonytalanság mutatkozik.

[87] A védő ennek alátámasztására az alábbi vallomásrészleteket emelte ki és értékelte. Terhelt1 még gyanúsítottként a nyomozás során Terhelt3 III. rendű vádlottal történt szembesítésen akként nyilatkozott: „Én nem láttam, hogy odavitte, de arra gondolok (...), az elfogást megelőző pénteken találkoztam is Terhelt4vel cím19 műhelyben, és nagyon kutakodott az autóban, nagyon pakolászott.” A bírósági tárgyaláson (34. számú tárgyalási jegyzőkönyv 7. oldala) már azt adta elő: „Amikor Terhelt3-nál a műhelyben hagytam a kábítószer, akkor az nem volt előre eltervezve, csak nagyobb mennyiség volt nálam, és azt nem akartam hazavinni, ezért hagytam ott a kábítószer. Az amfetamint Terhelt4 vitte Terhelt3-hoz talán pont ezen a napon, amikor én is, (...), másra nem emlékszem.”. Terhelt3 III. rendű vádlott sem tett határozott állítást Terhelt4 IV. rendű vádlott deponálási tevékenységének részleteiről, az általa a Terhelt1 I. rendű elítélttel történt szembesítésén előadottak csak általános megfogalmazásokat tartalmaznak, hiányzik belőle az élményszerűség és kellő részletesség („Valószínűleg így volt, igen. Én már ilyen részletességgel nem emlékszem.”). Terhelt3 III. rendű vádlott a Terhelt4 IV. rendű vádlottal a nyomozás során történt szembesítésen akként fogalmazott: „A te tulajdonodat képezték, és az elfogásom előtti egy hétben került oda.”. Terhelt3 III. rendű vádlott valójában azért tudott határozottan nyilatkozni a kérdéses időponttal kapcsolatban, mert nem sokkal korábban Terhelt1 gyanúsított következtetésen alapuló állítása felfrissítette az emlékezetét. Ehhez képest a tárgyaláson (34. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldala) már azt mondta: „Mindig akkor hozták a kábítószer (tehát Terhelt1 tanú és Terhelt4 IV. rendű vádlott), amikor én is ott voltam, ez heti 1-2 alkalom volt.” Még ugyanazon a tárgyaláson Terhelt4 IV. rendű vádlottal történt szembesítése során azt adta elő: „Tudtam róla, hogy kábítószer tárolsz az asztalos műhelyemben.”. A törvényszék nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott 2023. augusztusáig, Terhelt1tel foganatosított szembesítéséig nem említette a hatóságok előtt Terhelt4 IV. rendű vádlott nevét, de Terhelt1 I. rendű elítélt szerint már 2021-ben, a személyi szabadságot érintő kényszerintézkedés tárgyában tartott ülés után Terhelt3 III. rendű vádlott azt közölte vele, hogy a speed Terhelt4 IV. rendű vádlotté. A két évig tartó hallgatást a törvényszék azzal magyarázta, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott a végsőkéig próbálta védeni a barátját, Terhelt4 IV. rendű vádlottat, ezzel viszont teljesen ellentétes magatartást tanúsított, amikor az ügyben érdekelt gyanúsított-társának, Terhelt1nek elárulta, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott is tárolt nála kábítószer.

[88] Úgy értékelte, hogy a törvényszék nem adott teljes körű és meggyőző magyarázatot arra, hogy – szemben Terhelt4 IV. rendű vádlott következetes vallomásával (melyben tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését) – a tényállás miatt alapította Terhelt1 és Terhelt3 III. rendű vádlott bizonytalan vallomásaira.

[89] Amennyiben az ítéltábla az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszéknek új eljárásra utasítását célzó indítványának nem adna helyt, a védő kérte, hogy a Be. 592. § (2) bekezdés b) és d) pontjaiban írt okból részben megalapozatlan elsőfokú ítélet tényállását a Be. 593. § (1) bekezdésének b) pontja szerint a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás útján helyesbítse.

[90] Ezért indítványozta, hogy az ítéltábla tartson tárgyalást, hallgassa ki újra Terhelt3 III. rendű vádlottat az ülés után Terhelt1 I. rendű elítélt felé tett közlés megtörténtének ellenőrzése végett, másrészt annak tisztázása céljából, hogy honnan szerzett tudomást arról, hogy a kábítószer Terhelt4 IV. rendű vádlott tulajdonát képezte, milyen körülmények és biztonsági intézkedések között valósult meg az állított deponálási tevékenység, figyelemmel arra, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott maga is fogyasztó volt, a deponált kábítószer értéke jelentős volt, valamint a műhelybe rendszeresen jártak be mások is. Szükségesnek látta Terhelt3 III. rendű vádlott és Terhelt1 tanú ismételt szembesítését, mivel a deponálás rendszeressége tekintetében ellentétes nyilatkozatokat tettek, és ennek feloldása az elsőfokú bírósági eljárásban nem történt meg.

[91] Terhelt5 V. rendű vádlott védője a fellebbezése írásos indokolásában kérte figyelembe venni, hogy a védenca a büntetőeljárás során mindvégig tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését.

[92] A védő ismertette Terhelt5 V. rendű vádlottnak az elsőfokú ítélet [62]-[63] bekezdéseiben is rögzített védekezésének lényegét, miszerint a korábbi ismert Terhelt1 I. rendű elítélt 2020-ban felajánlotta neki, hogy kolbászt és sonkát tud neki szerezni, ezzel a lehetőséggel védenca élt is, de soha nem adott el kokaint Terhelt1 I. rendű elítéltnak. Ez azért sem lett volna lehetséges, mert a cím8 lakcímén két alkalommal is – meglepetésszerűen – házkutatást tartottak, melynek során nem találtak semmit. Hivatkozott Terhelt1 I. rendű elítélt telefonon közölt ajánlatára is, amely szerint 15 millió forint kifizetése esetén nem tesz ellene terhelő vallomást, mely zsarolás eredménye lett a védenca közjegyző előtt tett vallomása.

[93] A védő kérte azt is figyelembe venni a védenca vallomásából, hogy Terhelt1 I. rendű elítélt nem napi és heti szinten járt Terhelt5 V. rendű vádlotthoz, aki egyébként úgy nyilatkozott, hogy őt ismeri, vele haragban és perben állt, és soha nem bízta meg azzal, hogy drogot hozzon neki. Továbbá nem adott el kábítószer tanú2 részére, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottakat pedig nem is ismeri. Terhelt6 VI. rendű vádlottal csak egyszer találkozott, amikor mindketten kolbászt vásároltak Terhelt1 I. rendű elítélttől.

[94] Meglátása szerint a védenca tekintetében a vád kizárólag Terhelt1 I. rendű elítéltnak a 2021. november 24-én történt gyanúsított kihallgatásán és az előkészítő ülésen tett vallomására épül, ugyanakkor – azon túlmenően, hogy Terhelt6 VI. rendű vádlott is alátámasztotta Terhelt5 V. rendű vádlottnak a kapcsolatukra vonatkozó védekezését – számos körülmény cáfolja a bűnösségét. Az ingatlanában csak saját fogyasztásra utaló mennyiségű kábítószer találtak, márpedig, ha a vádban írtak szerint nagytételben foglalkozott kábítószer-kereskedelemmel, nála nagyobb mennyiségű kábítószernek kellett volna lennie. Ellentétes vallomások vannak arra, hogy a védenca vagy tanú2 ajánlotta fel a kábítószer beszerzését Terhelt1 I. rendű elítéltnak, és felmerül a kérdés, hogy tanú2 az ügyben miért nem szerepel legalább tanúként, holott szerepe még Terhelt1 I. rendű elítélt vallomása szerint is jelentős.

[95] Kiemelte, hogy a védenca tekintetében nem áll rendelkezésre lehallgatási anyag, és ő eleve később került a hatóság látókörébe.

[96] Az a tény, hogy bizonyos napokon Terhelt1 I. rendű elítélt a védencénél járt, nem igazolja kétséget kizáróan, hogy kábítószer értékesítése miatt találkoztak. Terhelt1 I. rendű elítélt vallomásán túl az átadásokat semmi nem igazolja.

[97] A fentiek okán a védő úgy ítélte meg, hogy Terhelt5 V. rendű vádlott tekintetében kétséget kizáróan nem bizonyítható a vád tárgyát képező bűncselekmény elkövetése, ezért felmentésre tett indítványt.

[98] Arra az esetre, ha az ítéltábla a felülbírálat során a megállapított tényálláson és a bűnösség kimondásán nem változtatna, a védő a fellebbezés másodlagos céljaként a büntetés enyhítését határozta meg.

[99] Azzal érvelt, hogy a törvényszék a büntetéskiszabás során számos enyhítő tényezőt hagyott figyelmen kívül, részben olyanokat, amelyekkel nem is lehetett tisztában, ugyanis a védece a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondott, így nem állt módjában nyilatkozni a személyi körülményeiről (ezt a másodfokú bírósági eljárásban pótolni kívánják). A vádlott rendezett körülmények között él, az élettársával együtt folyamatosan dolgoznak, továbbá kiskorú ikergyermekeket nevel, akik kisebb fokú fejlesztésre szorulnak (emiat egy évvel később mehettek iskolába). A kábítószerfogyasztása miatt a védece megelőző-felvilágosító kezelésen vett részt, amelyről készült igazolást a nyilvános ülésig tervezik csatolni. Nem látta bizonyítottnak, hogy Terhelt5 V. rendű vádlott a vádbeli időszakban kizárólag kábítószer-kereskedelemből tartotta fenn magát. Kérte továbbá figyelembe venni, hogy az időmúlás a négy évet meghaladja, ráadásul az elsőfokú ítélet kihirdetése óta is eltelt több mint hat hónap, mely körülmény szintén a vádlott javára értékelendő.

[100] Terhelt6 VI. rendű vádlott védője a fellebbezése írásos indokolásában rávilágított arra, hogy a védece a büntetőeljárás során következetesen tagadta a kábítószer-kereskedelmi tevékenységet, miként azt is, hogy Terhelt1 I. rendű elítélt közvetítésével kokaint adott el Terhelt5 V. rendű vádlottnak. Egyébként vele egyező tartalmú vallomást tett Terhelt5 V. rendű vádlott is, akinek a közjegyzői okiratban foglalt nyilatkozata szerint rá vonatkozóan Terhelt1 I. rendű elítélt bosszúból tett terhelő vallomást, mert nem engedett a zsarolásának.

[101] A törvényszék – e védekezésekkel szemben – a mérlegeléssel megállapított tényállást Terhelt1 I. rendű elítélt saját magát és vádlott-társait terhelő vallomására alapította, amelyet viszont az egyéb bizonyítékok nem támasztottak alá. Ennél fogva, nem áll fenn a bizonyítékok olyan zárt láncolata, amelyek alapján – a feltételezéseken túl – kétséget kizáróan megállapítható lenne Terhelt6 VI. rendű vádlott bűnössége.

[102] A nyomkövető technikai eszköz adatai csakugyan alátámasztják, hogy Terhelt1 I. rendű elítélt több alkalommal járt Terhelt6 VI. rendű vádlott lakóhelyén, azt viszont nem igazolja, hogy a út1 található Spar parkolóban is találkoztak.

[103] Védece mobiltelefonjában talált üzenetek legfeljebb azt bizonyítják, hogy több kapcsolatának megadta a bankszámlaszámát, ugyanakkor annak jelzése, hogy a partnere áru

formájában is rendezheti „tartozását”, kétségessé teszik, hogy csakugyan kábítószerrel árusított volna. Ha ugyanis ezzel foglalkozott volna, akkor milyen árut fogadhatott el a kábítószerért cserébe. A védő megjegyezte, hogy a beazonosított partnerek közül senki sem szerepelt a Robotzsaru-rendszerben kábítószerrel összefüggő bűncselekményekkel kapcsolatban. Tehát a mobiltelefon adatainak elemzése során nem került feltárássra olyan bizonyíték, amely védenccé tekintetében alátámasztaná a kábítószerrel kereskedést, illetve azt, hogy egyáltalán lehetősége volt ilyen nagy mennyiségű drog értékesítésére. Ráadásul a telefon címlistájában a vádlott-társak hívószámai nem is szerepeltek.

[104] A védő nem vitatta, hogy Terhelt6 VI. rendű vádlott és a felesége között nem volt jó viszony, a telefonbeszélgetéseik során veszekedtek, sőt a felesége drogárusnak nevezte. Ugyanakkor kérte figyelembe venni, hogy a védenccé – saját maga által is elismerten – kábítószerfogyasztó volt, mely tény alátámasztja, hogy nála még a 2023-ban, azaz a vádbeli cselekmény után két évvel tartott házkutatáskor is kokaint és marihuánát találtak.

[105] Érvelése szerint egyetlen bizonyíték sem igazolja, hogy a védenccé kokaint értékesített Terhelt1 I. rendű elítélt közvetítésével Terhelt5 V. rendű vádlottnak, illetve azt, hogy Terhelt1 I. rendű elítélttől kábítószerrel vásárolt volna. Ráadásul ebben a kérdésben a jogerősen elítélt társnak a 2021. november 24-én gyanúsítottként tett vallomása nem volt sem konzekvens, sem életszerű. Terhelt1 I. rendű elítélt állítása szerint Terhelt5 V. rendű vádlott közölte vele, hogy amennyiben tud olyan minőségű kábítószerrel, mint 2018-ban, akkor vevő lenne rá. A kábítószer értékesítése során további személyek bevonása nyilván csökkenti a beszerzési ár és az értékesítési ár különbségéből eredő hasznot, illetve növeli a lebukás veszélyét. Ezért a védő nem látta észszerűnek, hogy – Terhelt1 I. rendű elítélt vallomása szerint – Hollandiából havonta kokaint behozó Terhelt5 V. rendű vádlott miért vásárolna tőle (Terhelt1 I. rendű elítélttől) vagy az általa közvetített személytől, illetve, ha Terhelt1 I. rendű elítéltnak volt más forrása is, akkor miért üzletelt volna Terhelt5 V. rendű vádlottal. Ezen túlmenően Terhelt1 I. rendű elítéltnak azt a nyilatkozatát is ellentmondásosnak értékelte, hogy tőle kokaint vásárolt Terhelt6 VI. rendű vádlott is, aki októberben még eladott nekik 1 kg kokaint.

[106] Hivatkozott arra is, hogy a védenccé szerepére, kábítószer-kereskedői tevékenységére a titkos információgyűjtés (lehallgatások, rejtett megfigyelések) során nem merültek fel adatok, az ő nevét először Terhelt1 I. rendű elítélt említette.

[107] Felhívta a BH1963.1.3406. és BH1955.7.915. számú jogeseteket, amelyek szerint a vádlott tagadása esetén a bűnössége a vádlott-társ terhelő vallomása alapján csak akkor állapítható meg, ha azt egyéb adatok kellően alátámasztják, illetőleg a vádlott-társ egyedülálló terhelő vallomása esetén különös súlyt kell helyezni minden jelentőséggel bíró szempont felderítésére.

[108] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a fentiekre is tekintettel megalapozatlan, mivel a tényállás nem kellően felderített, a nyomozati szakban elmaradt a Terhelt1 I. rendű elítélt által előadottakat vizsgálata, a nyomozó hatóság azt sem derítette fel, hogy Terhelt6 VI. rendű vádlottnak egyáltalán volt-e lehetősége arra, hogy eladjon Terhelt5 V. rendű vádlottnak 1 kg kokaint, illetve, amennyiben valóban vásárolt Terhelt1 I. rendű elítélttől kábítószerrel, azt kinek értékesítette (ha a kábítószer csakugyan értékesítési céllal szerezte be).

[109] Mindezekre tekintettel – a védő meglátása szerint – Terhelt6 VI. rendű vádlott bűnössége csak a nála lefoglalt, saját fogyasztásra tartott kábítószer vonatkozásában állapítható meg. Ezért indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a cselekményt minősítse a Btk. 178. § (1) bekezdésében meghatározott kábítószer birtoklása vétségének.

[110] A büntetés kiszabása során kérte figyelembe venni a vádlott büntetlen előéletét, a négy kiskorú gyermek tartásáról – részben saját háztartásban, részben tartásdíj fizetésével – való gondoskodását, valamint azt, hogy a védenca a bűncselekmény elkövetésétől eltelt közel három év alatt újabb bűncselekményt nem követett el, törvénytisztelő életmódot él, vagyis a speciális prevenció már a büntetőeljárás megindításával elérte a célját.

[111] Terhelt2 II. rendű vádlott védője az írásban előterjesztett észrevételében először arra mutatott rá, hogy a törvényszék törvényes és alapos bizonyítási eljárást követően a terhelti védekezéseket és egyéb bizonyítékokat egymással összevetve, a valóságtartalmukat nem formálisan és önkényesen, hanem tartalmilag és okszerűen vizsgálta, értékelte, ennek eredményeként megállapított tényállás a felülbírálatra alkalmas. A törvényszék az indokolási kötelezettségét is teljesítette, annak tartalma logikai hibában nem szenved, a bizonyítékokkal és a józan ésszel nem ellentétes.

[112] Kifejtette, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott beismerő vallomása, a tárgyaláson tanúsított együttműködő magatartása hozzájárult a tényállás tisztázásához, figyelemmel arra, hogy olyan releváns összegekről és logikai részletekről nyújtott információt, amelyek a vádlott-társak és tanúk nyilatkozataival megerősítést nyertek. Ez a fajta együttműködés az igazság feltárását segítette, így az a Btk. 85. § (1) bekezdése szerinti különös méltánylást érdemlő körülményként értékelhető.

[113] Hangsúlyozta azt is, hogy a védenca sem a kábítószer beszerzéséről való döntésben, sem a kábítószer elosztásában nem vett részt, strukturális befolyása nem volt, a közreműködése csupán alkalmi, konspiratív szállítói szerepre korlátozódott, valamint anyagi haszonszerzése elhanyagolható. Márpedig ez megfelel a 1/2008. Büntető jogegységi határozatban megjelölt elkövetői szerepek differenciált büntetőjogi megítélésének, amely szerint a büntetés kiszabásánál nem a tényállási minősítés, hanem az elkövetés körülményei szerinti valós súly a döntő.

[114] Kérte a különös méltánylást érdemlő körülmények között azt is figyelembe venni, hogy a vádlott két kiskorú gyermekről gondoskodik, akik egyike súlyos, életmentő szervtranszplantáción esett át. Állapota az elmúlt években folyamatos és szoros egészségügyi kontrollt, pszichés támogatást és szülői jelenlétet igényel. A vádlott a gyermek kezeléseit aktívan szervezte, saját keresetéből finanszírozta, végrehajtandó szabadságvesztésre ítélese aránytalan sérelmet okoznának a gyermek számára is.

[115] A védő szerint a törvényszék törvényesen és indokoltan határozta meg a szabadságvesztés tartamát a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjában írt enyhítő szakasz

alkalmazásával, illetve függesztette fel próbaidőre a végrehajtást. E döntést megalapozta, hogy a vádlott büntetlen előéletű, hosszabb időn keresztül állt kényszerintézkedések (letartóztatás, bűnügyi felügyelet) hatálya alatt, továbbá a társadalomba visszailleszkedése megtörtént (legális munkával és rendszeres jövedelemmel rendelkezik, eltartja a családját). A vele szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés igenis alkalmas a generális és speciális prevenció biztosítására.

[116] Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy az ítéltábla nem adjon helyt a büntetés súlyosítását célzó ügyészi fellebbezésnek, és az elsőfokú ítéletet Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében hagyja helyben.

[117] A védő mellékelte a vádlott munkáltatójának, az cég2 bérjegyzékét és a cég által 2025. június 10-én kiállított nyilatkozatot, amely azt tartalmazza, hogy Terhelt2 évek óta projekt- és építésvezetőként dolgozik az építőipari vállalkozásban, amelyet kifejezetten az ő tudására és ismeretségi hálózatára alapítottnan hoztak létre. Feladatai közé tartozik az építési területek felügyelete, új projektek megszerzése, ajánlatok készítése, mérések elvégzése, valamint az ügyfelekkel és más vállalatokkal való kapcsolattartás. Önállóan tevékenykedik, és hat beosztottja is elégedett vele. Jó kommunikációs és problémamegoldó képességgel rendelkezik, biztosítja a munkák zökkenőmentes elvégzését, továbbá azt tervezik, hogy ősztől építésvezetői képzésre küldik. Összegezve, nagyon elégedettek Terhelt2 munkájával, és remélik, hogy hosszú távon is együtt dolgozhatnak vele.

[118] Terhelt2 II. rendű vádlott a 2025. június 9-ei keltezésű beadványában előadta, hogy nem akar a büntetőjogi felelősség alól kibújni, hiszen bűnös, de lehetőséget kér a bíróságtól, hogy bizonyíthasson. A családjával együtt helységi él, így a letartóztatás után az ingatlanra és közigazgatási területre korlátozott bűnügyi felügyelet is korlátozta abban, hogy a gyermekeiről gondoskodjon, a családját anyagilag támogassa. Nem szeretné, ha rossz döntése következményeit – életkilátásaik, helységi tartózkodásuk ellehetetlenítésével – ismét a gyermekei viselnék. Továbbra is biztosítja a család megélhetését, most kerültek ki az adósságcspadából, amely az idő alatt keletkezett, amíg nem lehetett velük, ugyanis a gyermek májtranszplantációja miatt a felesége sem tudott folyamatosan dolgozni. A fia szeptembertől iskolát vált, magasabb fokú oktatási intézménybe kerül, ebben szeretné őt támogatni.

[119] Hangsúlyozta, hogy korábban voltak botlásai, de nem bűnözőként élt, a jelen ügy tárgyát képező bűncselekmény volt az utolsó tévedése, az elkövetkezőkben a gyermekei számára kíván sikeres jövőt biztosítani.

[120] A nyilvános ülésen a jogorvoslatot előterjesztő védők a fellebbezéseik írásos indokolásában, míg Terhelt2 II. rendű vádlott védője az észrevételében foglaltakat fenntartották.

[121] Terhelt2 II. rendű vádlott védője kérte figyelembe venni, hogy védenca a kezdeti tagadása után a bírósági szakban együttműködővé vált, a bűncselekményt pedig azért követte el, mert rossz anyagi körülmények közé kerültek a gyermek szervtranszplantációja miatt.

[122] Terhelt3 III. rendű vádlott védője a védőbeszédében azt hangsúlyozta, hogy védenca a bűnösségét elismerte, csak azért nem mondott le a tárgyaláson való jelenlét jogáról, mert a bűncselekmény minősítésével nem értett egyet.

[123] Terhelt4 IV. rendű vádlott védője azt emelte ki, hogy a védenca bűnösségét alátámasztó objektív bizonyíték nem áll rendelkezésre, a tényállás kizárólag Terhelt1 I. rendű elítélt és Terhelt3 III. rendű vádlott bizonytalan vallomásain alapul. A nyomozás során Terhelt4 IV. rendű vádlott hiába indítványozta a mobiltelefonja cellainformációi beszerzését és a műszeres vallomásellenőrzése elvégzését, ennek a nyomozó hatóság nem tett eleget, e felderítési hiányosságot a törvényszék sem pótolta. tanú2 tanúkihallgatását azért tartotta fontosnak, mivel rajta keresztül kerültek kapcsolatba Terhelt1 I. rendű elítélt és Terhelt4 IV. rendű vádlott. Arra az esetre, ha az ítéltábla a fellebbezése indokolásában előterjesztett indítványnak nem adna helyt, a büntetéskiszabás során kérte enyhítő tényezőként értékelni a védenca betegségét és két kiskorú gyermek eltartásáról való gondoskodását.

[124] Védenca egészségi állapotára vonatkozóan a védő csatolta a egészségügyi intézmény1 által a 2025. június 18-án elvégzett gasztroenterológiai, endoszkóppal történt vizsgálatról kiállított ambuláns lapot, és közölte, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott nyombélfekély és sipoly miatt orvosi kezelés alatt állt. Továbbá születési anyakönyvi kivonatokkal igazolta, hogy a vádlott közösen neveli az élettársával annak két kiskorú (6 éves és 4 éves) gyermekét.

[125] Terhelt5 V. rendű vádlott védője közölte, hogy tisztában van a felülmérlegelési tilalommal, de a törvényszék ténykövetkeztetéseivel nem tud egyet érteni. A tényállás Terhelt1 terheltként és tanúként tett vallomásain alapul, azonban azok a védenca tekintetében egyáltalán nem voltak következetesek, különösen arra vonatkozóan, hogy ki kereste meg először Terhelt1 I. rendű elítéltet (védenca vagy rá hivatkozva tanú2), ezért osztotta a védőtársa érvelését, miszerint tanú2 tanúként történő kihallgatására szükség lett volna. Továbbra is ellentmondásként nevesítette, hogy Terhelt5 V. rendű vádlott lakásán a saját fogyasztására szolgáló mennyeiség felüli kábítószer nem találtak, márpedig ott Terhelt1 I. rendű elítélt vallomása alapján kellett volna lennie nagyobb mennyiségnek. A bűnösség kimondásának változatlanul hagyása esetére kérte enyhítő tényezőként értékelni a védenca rendezett családi körülményeit, a két kiskorú gyermek eltartásáról való gondoskodását, valamint nagy nyomattékkal a négy és fél éves időmúlást. Hangsúlyozta, hogy Terhelt5 V. rendű vádlott ellen indult büntetőeljárás – figyelemmel az ártatlanság vélelmére – nem vehető figyelembe súlyosító körülményként.

[126] A másodfokú nyilvános ülésen Terhelt2 II. rendű vádlott az utolsó szó jogán akként nyilatkozott, hogy a vádbeli időszakban lehetetlen helyzetben volt, majd a büntetőeljárás és a kényszerintézkedés hosszabb időre elszakította a családjától, a gyermekeitől. Azóta anyagilag rendbe jöttek, a kisebbik gyermeke most kezdett el iskolába járni, ebben mellette kíván állni.

[127] Terhelt5 V. rendű vádlott azt adta elő, hogy Terhelt1 I. rendű elítélt zsarolási kísérletekor feljelentést kellett volna tennie, akkor az ügyben csak tanúként szerepelne. Terhelt1 I. rendű vádlott azt mondta neki, hogy nem akar 20 évet ülni, ezért kért tőle 20 millió forintot. Továbbá kérte figyelembe venni, hogy semmit nem találtak nála a két házkutatás során, egyébként pedig a kábítószer fogyasztását soha tagadta (ezzel összefüggésben elterelésen is részt vett). Hangsúlyozta, hogy normális családi életet él, letartóztatás előtt dolgozni járt és szeretné a gyermekeit felnevelni. Reményét fejezte ki, hogy az ítéltábla méltányos ítéletet hoz.

[128] Az ítéltábla Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak javára enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseket találta részben alaposnak, egyebekben a védelmi és a súlyosítást célzó ügyészségi jogorvoslatok nem vezettek eredményre.

[129] A másodfokon eljáró ítéltábla a Be. 590. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Terhelt4 IV. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak, illetőleg a védőik, valamint Terhelt5 V. rendű vádlott védője a fellebbezéseiket nem csupán a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, ezért e vádlottak esetében eleve nem volt helye az elsőfokú ítélet Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálatának. A Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján kizárólag a büntetés súlyosítása érdekében bejelentett ügyészségi fellebbezéssel érintett Terhelt3 III. rendű vádlott esetében a korlátozott felülbírálatot a Be. 590. § (10) bekezdése zárta ki. E rendelkezés szerint, ha ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában több fellebbezésre jogosult jelentett be fellebbezést, és legalább egy fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését sérelmezi, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (2) bekezdése szerint – ha az elsőfokú bíróság ítélete több bűncselekményről rendelkezett, a (4) bekezdés alkalmazásával – bírálja felül. Ennek megfelelően a másodfokú felülbírálat Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak esetében teljes körű, az a Be. 590. § (2) bekezdése alapján kiterjed az eljárási szabályok megtartásának, az elsőfokú ítélet megalapozottságának, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó ítéleti rendelkezések, valamint az indokolás helyességének a vizsgálatára is.

[130] Az ítéltábla egyetértett a fellebbviteli főügyészség álláspontjával, miszerint Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében helye van a korlátozott felülbírálatnak, figyelemmel arra, hogy e vádlottnak az elsőfokú ítélet [19]-[20] bekezdéseiben rögzített cselekményében a többi vádlott nem érintett (és ez fordítva is igaz).

[131] A Be. 590. § (7) bekezdése alapján hivatalból kell felülvizsgálni azokat az ítéleti rendelkezéseket, amelyek kapcsán a Be. XCIV. Fejezetében szabályozott egyszerűsített felülvizsgálatnak lenne helye, ha azokról a törvényszék a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem rendelkezett, vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett. E jogszabályi előírásnak megfelelően az ítéltábla a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, a feltételes szabadságra bocsátással, az előzetes fogvatartás és ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet beszámításával, a vagyonek kobzással, az elkobzással, a lefoglalt dolgokkal és a bűnügyi

költség viselésével kapcsolatos ítéleti rendelkezéseket bírálta felül [Be. 671. § 1., 4., 6., 12., 15. pont].

[132] Az ítéltábla az eljárási szabályok megtartásának vizsgálata során megállapította, hogy a Be. 607. § (1) bekezdés szerinti, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését megalapozó, a Be. 567. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt okok egyike sem áll fenn: az ügy a magyar büntető joghatóság alá tartozik, a vádemelésre jogosult ügyészség által benyújtott vádirat a vád érdemi elbírálására alkalmas módon tartalmazta a Be. 422. (1) bekezdésében írt törvényes elemeket, az ügyészség a vádat nem ejtette, a vádlottak büntethetősége nem szűnt meg, a cselekményeiket más büntetőeljárásban jogerősen nem bírálták el [Be. 567. § (1) bekezdés a), b), c) pont, (2) bekezdés c), d), f) pont].

[133] Az elsőfokú bírósági eljárásban nem történt olyan, a Be. 608. § (1) bekezdés a-d) és f) pontjaiban írt abszolút eljárási szabálysértés sem, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárást új eljárásra utasítását indokolná. A törvényszék a Be. 20. § (1) bekezdés 1. pontja szerint a hatáskörébe tartozó ügyet bírálta el, a Be. 21. §-ban írt illetékességi szabályokat nem sértette meg, az ügy tárgyára tekintettel a Be. 13. § (1) bekezdése alapján törvényesen járt el egyesbíróként, a Be. 14. §-a szerinti kizárt bírót az ítélet meghozatalában nem vett részt, az egyes tárgyalási napokon az ügyész, a védők, valamint – a tárgyaláson való jelenlét jogáról le nem mondó – vádlottak és a védők részt vettek, továbbá az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező résszel nem volt ellentétes.

[134] Az eljárás során Terhelt5 V. rendű vádlott 2024. szeptember 30-án írásban mondott le a tárgyaláson való jelenlét jogáról, ennek a Be. 430. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott törvényes feltételei is fennálltak, ugyanis a vádlott védővel rendelkezett, akit megbízott a kézbesítési megbízotti feladatok ellátásával. A bírósághoz címzett nyilatkozatából az is kitűnt, hogy a tárgyaláson való jelenlét jogáról a Be. 430. § (4)-(7) bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezések ismeretében mondott le.

[135] A törvényszék nem valósított meg olyan a Be. 609. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértést, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetések kiszabására és az intézkedések alkalmazására, és amely ugyancsak az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. A vádlottak és a védők a törvényes jogaikat, ezen belül a kérdezési, észrevételezési és indítványtételi jogukat korlátozás nélkül gyakorolhatták, a törvényszék a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket betartotta, a bűnösség megállapítása, a cselekmények Btk. szerinti minősítése, a büntetések kiszabása és intézkedések alkalmazása tekintetében – a későbbiekben még részletesen kifejtettek szerint – az indoklási kötelezettségének eleget tett [Be. 609. § (2) bekezdés a), b) és d) pont].

[136] Nem sérült Terhelt4 IV. rendű vádlottnak a Be. 3. § (2) bekezdésében rögzített védekezési joga annak folytán, hogy a törvényszék nem adott helyt e vádlott kapcsán előterjesztett, további tanúk kihallgatását célzó bizonyítási indítványoknak.

[137] A Be. 163. § (1) bekezdése szerint a bizonyítás azokra a tényekre terjed ki, amelyek a büntető és a büntetőeljárási jogszabályok alkalmazásában jelentősek. A Be. 163. § (2) bekezdése értelmében a büntetőeljárásban a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság a döntését valósághű tényállásra alapozza. A bíróság az ítélezés során a tényállást a vád keretein belül tisztázza.

[138] Jelen ügyben a tényállás szerint Terhelt4 IV. rendű vádlott az általa továbbértékesítési céllal megszerzett kábítószeret és hamis gyógyszereket tárolta Terhelt3 III. rendű vádlottnál, azaz a kábítószerrel kapcsolatos konkrét adásvételeket a vádhatóság nem rótt Terhelt4 IV. rendű vádlott terhére. Terhelt4 IV. rendű vádlottnak arra vonatkozó védekezésére, miszerint ő maga kábítószerrel nem kereskedett, csak fogyasztó volt, a törvényszék hallgatott ki tanúkat (tanú3t, tanú4t), szükségtelen lett volna e körben további kapcsolatait, ismerőseit is tanúként kihallgatni.

[139] Ezzel kapcsolatban azt is hangsúlyozni kell, hogy a tényállás megállapításához szükséges bizonyítás terjedelméről, az esetleges további bizonyítékok beszerzéséről és az előterjesztett bizonyítási indítványokról az elsőfokú bíróság dönt, ennek során nyilván viseli az ügydöntő határozata – a felderíthetlenségből fakadó – esetleges megalapozatlanságának kockázatát, de semmiképpen nem értékelhető a terhelt védekezési joga korlátozásaként, ha valamely bizonyítási eszköz beszerzését vagy bizonyítási cselekmény elvégzését a bíróság nem tartja indokoltnak, és az erre vonatkozó védelmi indítványokat elutasítja.

[140] Az ítéltábla vizsgálta azt is, hogy a tényállás megállapításához felhasznált bizonyítékok törvényesen beszerzettnek minősülnek-e. Jelen ügyben Terhelt1 I. rendű elítélt és Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában került sor a Be. XXXVIII. Fejezetében szabályozott bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök [konkrétan a Be. 231. § a) és e) pontjai szerinti információs rendszer titkos megfigyelése és a lehallgatás) és a Be. 215. §-ában írtak szerint bírói engedélyhez nem kötött leplezett eszközök (rejtett figyelés)] alkalmazására. A Budakörnyéki Járásbíróság a 2021. április 22-én meghozott 17.Bny.535/2021/2. számú végzésében 2021. április 23-tól 2021. július 21-ig engedélyezte Terhelt1 I. rendű elítélt két mobiltelefonjának lehallgatását és a készülékekben kezelt adatok titokban történő megismerését, rögzítését (azaz információs rendszer titkos megfigyelését), illetőleg a 2021. május 20-án meghozott 2.Bny.685/2021/2. számú végzésében 2021. május 21-től 2021. augusztus 17-ig Terhelt2 II. rendű vádlott ugyancsak két mobiltelefonjának lehallgatását és a készülékekben kezelt adatok titokban történő megismerését, rögzítését. Figyelemmel arra, hogy a nyomozó hatóság 2021. április 9-én a 29022/300/2021.bü. számon a nyomozást Terhelt1 I. rendű elítélttel és Terhelt5 V. rendű vádlottal szemben jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt rendelte el, amely bűncselekmény öt évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő, a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazásának a Be. 234. § (1) bekezdésében írt feltételei fennálltak. A Nemzetbiztonsági Szakszolgálat a lehallgatást a Be. 235. § (1) bekezdése szerint a bírói engedély alapján és az abban meghatározott keretek között végezte, a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazását az arra feljogosított szerv vezetője 2021. május 31-én mindkét terhelt vonatkozásában megszüntette.

[141] Megállapítható az is, hogy csak a bírói engedélyhez nem kötött leplezett eszközök alkalmazása, konkrétan a rejtett megfigyelések jártak eredménnyel, azaz szolgáltatottak a vádlottak cselekvőségével kapcsolatos releváns bizonyítékot, a telefonok lehallgatásának és az információs rendszer titkos megfigyelésének nem volt olyan eredménye, amelyet az ügyészség a büntetőeljárásban bizonyítékként kívánt volna felhasználni.

[142] Az egyes vádlottaktól a házkutatások során lefoglalt elektronikai eszközök (laptopok, mobiltelefonok) Be. 205. § (1) bekezdése szerinti elektronikus adatainak, ezen belül a szöveges üzenetek, fényképfelvételek megismerése, rögzítése és az ügyiratok közötti kezelése értelemszerűen már nem tartozik a leplezett eszközök alkalmazása körébe, de a bizonyítékoknak ezen a módon történő beszerzése is törvényesnek értékelhető.

[143] Az elsőfokú ítélet indokolásában a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontja alapján a vádlottak személyi körülményeire és előéletére vonatkozóan megállapított tények – a tárgyalási jegyzőkönyvek tartalma, a bűnügyi nyilvántartás adatai, a másodfokú bírósági eljárásban csatolt iratok és a nyilvános ülésen jelenlévő vádlottak által előadottak alapján – kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorultak.

[144] Terhelt2 II. rendű vádlott helysége az cég2 építőipari vállalkozásban projektvezetőként dolgozik, havi nettó jövedelme kb. 2.800,- euró. Két kiskorú gyermeke és nagykorúvá vált, de a tanulmányait folytató neveltgyermeke eltartásáról gondoskodik. A lánya májbetegséggel született, többször kellett őt műteni, májtranszplantáción is átesett, állapota folyamatos egészségügyi kontrollt, pszichés támogatást és szülői felügyeletet igényel, ebből következően a felesége nem tud állandó munkát vállalni, a vádlott a családfenntartó. Német bíróságok a vádlottat 2014-ben és 2015-ben lopás, 2016-ban járművezetési eltiltás hatálya alatti járművezetés, 2017-ben becsületsértés/rágalmazás miatt ítélték pénzbüntetésre.

[145] Terhelt3 III. rendű vádlott a cég1. által üzemeltetett autószerelő műhelyben dolgozik „mindenesként” (a 2024. október 15-én tartott tárgyalási határnapról felvett 34. alszámú jegyzőkönyv).

[146] Terhelt4 IV. rendű vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, gyomorbetegségek miatt 2025. nyarán vizsgálaton esett át, gyógyszeres kezelést kapott.

[147] Az ítéltábla – kiegészítve az elsőfokú ítélet 22. oldalán a bizonyítékok mérlegelése körében tett megállapításokat is – megjelöli a Terhelt4 IV. rendű vádlottal szemben folyamatban lévő büntetőeljárásokat:

- vele szemben a 2020. március 27-e és 2020. szeptember 15-e között elkövetett csalás büntette, egyedi azonosító jellel visszaélés büntette és kábítószer birtoklásának vétsége miatt a Budapesti IV. és XV. kerületi Ügyészség B.IV.2956/2020/3. számú vádiratával 2023.

március 8-án emelt vádat (a BRFK IV. kerületi Rendőrkapitányságon 1415/2020.bü. számon indult ügyben 2020. szeptember 15-én hallgatták ki gyanúsítottként).

- vele szemben a 2020. június 12-én elkövetett pénzmosás bűntette miatt a Budapesti IV. és XV. kerületi Ügyészség B.IV.3281/2021/34. számú vádiratában 2024. június 28-án emelt vádat (a BRFK IV. kerületi Rendőrkapitányságon 1271/2021.bü. számon indult ügyben 2023. február 20-án hallgatták ki gyanúsítottként).

- a 2020. december 31-én ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt a BRFK XIII. kerületi Rendőrkapitányságon 3478/2020.bü. számon indult ügyben 2021. január 1-jén, a 2023. február 14-én elkövetett sikkasztás bűntette miatt a BRFK XIX. kerületi Rendőrkapitányságon 238/2023.bü. számon indult ügyben 2023. február 22-én, míg a 2023. március 31-én elkövetett kábítószer-kereskedelem bűntette miatt a BRFK Bűnügyi Főosztályon 1295/2023.bü. számon indult büntetőügyben 2024. június 5-én hallgatták ki gyanúsítottként.

[148] Terhelt5 V. rendű vádlott élettársi kapcsolatban él, két kiskorú (7 éves) ikergyermekének eltartásáról gondoskodik, akik pszichológus támogatására szorulnak. Gimnáziumot végzett, karosszéria-lakatos szakképzettséget szerzett. Vagyontalan, tartozása nincs. A 2024. július 11-én elkövetett kábítószer-kereskedelem bűntette miatt a BRFK Bűnügyi Főosztály Bűnüldözési Osztályán 1822/2024.bü. számon indult büntetőügyben 2024. július 11-én gyanúsítottként hallgatták ki, és 2024. július 13-án elrendelték a letartóztatását, amely a mai napig fennáll (3 napot volt bűnügyi felügyeletben). Őrizetbe vétele és a letartóztatása előtt családi vállalkozás keretében ingatlanok adásvételével és felújításával foglalkozott, az ebből származó jövedelme összezszerűségét nem tudta meghatározni. A büntetés-végrehajtási intézetben magasabb lett a vérnyomása, amelyet gyógyszeresen kezeltek. Az elsőfokú ítélet [9] bekezdésében írt ítéletben kiszabott szabadságvesztésből 2013. december 28-án bocsátották feltételes szabadságra, a büntetését 2016. január 12-én töltötte ki.

[149] Az ítéltábla – a törvényszék által megállapított tényállást támadó védelmi felvetések kapcsán –ismerteti az elsőfokú bíróság tényállásához kötöttségre, az ítélet megalapozatlanságára és annak következményeire vonatkozó eljárási szabályokat, valamint e körben, illetőleg a közvetett bizonyítás kapcsán a Kúria precedens-jellegű határozataiban kifejtett jogelveket.

[150] A Be. 591. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az ítélet megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A tényálláshoz kötöttség elvi indokát a bizonyítékok értékelésére vonatkozó törvényi rendelkezések adják, amelyek szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító ereje [Be. 167. § (3) bekezdés], és a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg [Be. 167. § (4) bekezdése]. E szabályozás biztosítja a bizonyítékok hitelt

érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelését, illetőleg védik az elsőfokú bíróság mérlegelését. A törvény a fentiekben írtak szerint csak kivételesen engedi meg az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól való eltérést, ennek feltétele az, hogy az első fokon meghozott ítélet tényállása nem megalapozott.

[151] A megalapozatlanság mértéke (teljes vagy részleges) más-más jogkövetkezsménnyel jár.

[152] Az elsőfokú ítélet teljes egészében megalapozatlan, ha az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást vagy a tényállás teljes egészében felderítetlen [Be. 592. § (1) bekezdés a), b) pont]. Teljes megalapozatlanság esetén a másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú ítéletet és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja [Be. 610. §], azaz ilyen esetben az elsőfokú ítélet másodfokú bíróság általi korrekciójára nincs törvényes lehetőség.

[153] Részlegesen megalapozatlan az ítélet, ha az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, a tényállás részben felderítetlen, a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával vagy az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett [Be. 592. § (1) bekezdés a)-d) pont].

[154] Csak részleges megalapozatlanság esetén kerülhet sor a tényállás kiegészítésére (ez a hiányzó ténymegállapítás pótlását jelenti) vagy helyesbítésére (a meglévő ténymegállapítás módosítása vagy mellőzése), amely történhet az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés vagy a felvett bizonyítás útján [Be. 593. § (1) bekezdés a) pont]. A kiegészítés, helyesbítés csak a meglévő tényállásba illeszkedő ténymegállapítást eredményezhet, attól eltérőt semmiképpen. Ezzel szemben a másodfokú bíróság az ítélet részbeni megalapozatlanságát oly módon is kiküszöbölheti, hogy az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés vagy a felvett bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapíthat meg, ha a vádlott felmentésének vagy részbeni felmentésének, vagy az eljárás megszüntetésének vagy részbeni megszüntetésének van helye [Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja]. Ha a másodfokú bíróság az ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése során – a helyes tényállás érdekében felvett bizonyítás, az ügyiratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján – az elsőfokú bíróságétól eltérő tényeket állapít meg, az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat eltérően értékelheti [Be. 593. § (2) bekezdés első mondat]. A másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a másodfokú bíróság által megállapított ténnyel össze nem függő, valamint a megalapozatlansággal nem érintett tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat [Be. 593. § (2) bekezdés második mondata].

[155] Hangsúlyozni kell, hogy az eltérő tényállás fentiek szerinti megállapításának alapvető feltétele a tényállás megalapozatlansága (BJD 8349). Ha a tényállás megalapozott, akkor még a felmentő határozat érdekében sem lehet eltérő tényállást megállapítani pusztán a bizonyítékok eltérő értékelésével (BJD 7761, BJD 8377). Ez a jogi tartalom áll annak a megállapításnak a háttérében, miszerint a mérlegeléssel megállapított tényállás támadása a bizonyítékok felülmérlegelésével, illetve annak útján nem lehetséges.

[156] A részbeni megalapozatlanság esetén a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a helyesbített, kiegészített, illetve az eltérően megállapított tényállás alapján bírálja felül [Be. 593. § (3) bekezdés].

[157] A Kúria az EBH2019.B.9. számon közzétett eseti döntésében kifejtette, hogy a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma nem a megalapozatlanság kiküszöbölését korlátozza, hanem az első fokon lefolytatott bizonyítást védi. A tényállás hiányosságának pótlása, a felderítetlenségének megszüntetése, az iratellenesség kiküszöbölése, avagy a helyes ténybeli következtetés levonása nem a felülmérlegelés tilalma alá esik, hanem éppen a megalapozatlanság orvoslásának törvényes eszköze, abban az esetben, ha az így módosult eltérő tényállás a felmentett vádlott bűnösségének megállapításához vagy a bűnösnek kimondott vádlott felmentéséhez vezethet. A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a másodfokú bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. Például nem mondhatja azt az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomásra, hogy azt nem fogadja el, és az annak alapján megállapított tényeket mellőzi a tényállásból, továbbá nem egészítheti ki, illetve módosíthatja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egy általa el nem fogadott tanúvallomás (vallomásrész) alapján. Az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján a tényállás módosítása valójában nem más, mint ugyanazon bizonyíték alapján olyan további, az elsőfokú bíróság által nem megállapított tények megállapítása, amit az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott, azonban a vádlott büntetőjogi felelőssége szempontjából releváns. Az iratellenesség kiküszöbölése azt jelenti, hogy az elsőfokú bíróság nem a valós (az ügyiratokban rögzített) tartalma szerint vette figyelembe a bizonyítékot, és ezt javítja ki a fellebbviteli bíróság az ügyiratok szerinti tartalom alapulvételével. Téves ténybeli következtetés esetén pedig az elfogadott bizonyítékból történő, a logika szabályainak meg nem felelő ténykövetkeztetést helyesbíti a jogorvoslat tárgyában eljáró másodfokú bíróság. Minden esetben azonban a tényállás módosításának alapja az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyíték. A másodfokú eljárásban az eltérő bizonyítékértékelés (felülmérlegelés) tilalmának általános érvényű elve azt jelenti, hogy a másodfokú bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hiteltérdemlőségéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. A másodfokú bíróság csak azokra a bizonyítandó tényekre vonatkozóan értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre a másodfokú eljárásban maga folytatott le bizonyítást, vagy maga is folytatott bizonyítási cselekményt.

[158] A BH.2021.35. számon közzétett kúriai döntés indokolása szerint közvetett a bizonyítás, ha nincs közvetlen bizonyíték, nincs beismerő, vagy a történetek közvetlen érzékelésén, észleletén alapuló vallomás, illetve az nem hitelt érdemlő. Mindig közvetett bizonyítás a tudati tények (szándékosság, gondatlanság) bizonyítása, rendszerint közvetett bizonyíték a tudományos módszer által szolgáltatott bizonyíték és a tárgyi bizonyíték.

[159] A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy a közvetett bizonyíték a belőle következő, vagy a más közvetett bizonyítékból nyert ténnyel együtt egyedül (kizárólag) a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja, és nincs olyan további tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná, vagy kétségesse tenné; kizárja vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés (más verzió) lehetőségét.

[160] A közvetett bizonyítékok zárt láncolatának szükségessége kétségtelen, ám ez nem formállogikai láncolatot jelent. A közvetett bizonyítás zártláncúsága nem feltételezi a

legapróbb és az egyforma méretű láncszemeket, azaz nem feltétlenül az, hogy a legapróbb részletek is bizonyítva legyenek. Az ugyanis valójában azt jelentené, hogy a valóság megismerése már nem közvetett, hanem közvetlen. És nem feltételezi a közvetett bizonyítás zárt láncolata, hogy egyforma értékű bizonyítékokból tevődjön össze. A hangsúly a zártságon van, ami a két végpontot összekapcsolja. Minden egyes láncszemnek tény-, illetve tárgyszerűnek kell lennie, nem lehet spekulatív; relevánsnak és a valóságra vonatkozóan kell lennie. Bármiféle bizonyítékértékelési, mérlegelési tevékenység alapját konkrét bizonyítékból származó tényszerű adat, körülmény kell képezze; az nem feltételezésen alapuló, fel nem merülő ténybeliségre vonatkozó spekulatív tevékenység.

[161] Jelen ügyben a törvényszék az ügyfelderítési kötelességének eleget tett, a tényállást megállapította, így az elsőfokú ítéletnek a Be. 592. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti teljes megalapozatlansága nem áll fenn. Ebből is következően az ítéltábla azt a védelmi hivatkozást sem találta alaposnak, hogy a Be. 610. §-a alapján – a tényállás teljes megalapozatlansága folytán – az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és a törvényszék új eljárásra utasítása indokolt. Hangsúlyozni kell, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott mobiltelefonja szerinti kapcsolatainak tanúként történő kihallgatását célzó bizonyítási indítványok elutasítása, Terhelt3 III. rendű vádlott terhelő vallomása tényleges okának tisztázatlansága semmiképpen nem eredményezhette volna az elsőfokú ítélet teljes megalapozatlanságának a megállapítását.

[162] Az ítéltábla ugyanakkor maga is úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú ítélet – ha nem is a védői felvetésekben írtak miatt – a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjaiban meghatározott okból részben megalapozatlan, mert a törvényszék a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[163] A részbeni megalapozatlanság Terhelt3 III. rendű vádlott cselekvőségére vonatkozó ténymegállapítások körében észlelhető, ugyanis a törvényszék a tényállás bevezető részében irathűen és téves ténybeli következtetésektől mentesen rögzítette, hogy kábítószer-kereskedelmi tevékenységgel – a 2021. május 31-én történt elfogásokig – a jogerősen elítélt Terhelt1 I. rendű terhelt, Terhelt2 II. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak foglalkoztak, míg Terhelt3 III. rendű vádlott e tevékenységben oly módon működött közre, hogy rendelkezésre bocsátotta a használatában lévő asztalosműhelyt Terhelt1 I. rendű elítéltnak és Terhelt4 IV. rendű vádlottnak az általuk továbbértékesítésre szánt kábítószeres, illetve Terhelt4 IV. vádlott esetében a hamis gyógyszerek tárolása céljából. Ezzel összhangban tartalmazza a tényállás IV. pontja az elsőfokú ítélet [41]-[42] bekezdéseiben, hogy külön Terhelt1 I. rendű elítélt és külön Terhelt4 IV. rendű vádlott – Terhelt3 III. rendű vádlott előzetes tudtával és engedélyével – a cím19 szám alatti asztalosműhelyben tárolta, raktározta a kábítószer, Terhelt4 IV. rendű vádlott a hamis gyógyszert is.

[164] E ténymegállapításokkal – és egyébként a jogi minősítéssel – ellentétesen tartalmazza az elsőfokú ítélet [44] és [46] bekezdése, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott deponálta (azaz tárolta, raktározta) Terhelt1 I. rendű elítélt és Terhelt4 IV. rendű vádlott kábítószerét /hamis gyógyszerét, amely ténymegállapítások nyilván téves következtetéseken alapulnak, így azokat a felülbírálat során korrigálni kellett.

[165] Az ítéltábla ezen túlmenően is szükségesnek találta a tényállásnak – az egyes vádlottak elkövetési magatartását, illetőleg cselekményeik jogi minősülését nem érintő – kisebb helyesbítését.

[166] Abban az esetben ugyanis, ha a vegyész-szakértő az általa vizsgált és a Btk. 461. § (1) bekezdés a) pont aa)-al) pontjaiban felsoroltak közé tartozó kábítószer (például amfetamin, kokain) bázis formában megadott tiszta hatóanyag-tartalmának, illetve a Btk. 461. § (1) bekezdés c) pontjában írt kannabisz (marihuána) tiszta és savformában jelen lévő totál-THC tartalmának meghatározása során a csekély és jelentős mennyiségek alsó vagy felső határaihoz viszonyított százalékos érték kapcsán alsó és felső számot, vagy egy becsült, hozzávetőleges értéket jelöl meg (jellemzően $\pm$ jel használatával), a tényállásban a Be. 7. § (4) bekezdése értelmében mindig a terhelte kedvezőbb alsó adatot kell figyelembe venni. Továbbá a marihuána esetén a mennyiséget a totál-THC tartalom határozza meg, viszont a törvényszék a tényállás II. pontjában a kokain és marihuána összegzett mennyisége kapcsán csak a tiszta hatóanyag-tartalomra utalt, ezért ezt is korrigálni kellett.

[167] Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú ítélet [46] bekezdése szerint az amfetamin nettó súlya 1134,67 gramm volt, és ez szerepel az ügyiratokban is, az elsőfokú ítélet [42] bekezdésében írt nettó 1135,45 gramm elírásként értékelhető.

[168] A részbeni megalapozatlanság az elsőfokú ítélet felülbírálata során a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint helyes ténybeli következtetés útján kiküszöbölhető volt.

[169] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet [44]-[45] bekezdéseiben írt mondatok helyébe a következő mondatot illeszti: *„A Terhelt1 I. rendű elítélt által a Terhelt3 III. rendű vádlott által rendelkezésére bocsátott ingatlanban tárolt nettó 243,5 gramm kokain tiszta hatóanyag-tartalma 119,9 gramm, a nettó 6,45 gramm 2C-B tabletta tiszta hatóanyag-tartalma 0,75 gramm, e kábítószer együttes mennyisége meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 3,2-szerese.”.*

[170] Az elsőfokú ítélet [45] bekezdése helyébe az alábbi mondatot illeszti: *„A Terhelt4 IV. rendű vádlott által a Terhelt3 III. rendű vádlott által rendelkezésére bocsátott ingatlanban tárolt, raktározott 1134,67 gramm amfetamin tiszta hatóanyag-tartalma 196 gramm, amely a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak közel 20-szorosa, és meghaladja a különösen jelentős mennyisége alsó határát is, annak 2,5-szerese.”.*

[171] Az elsőfokú ítélet [47] bekezdésnek „a III. r. vádlott által a IV. r. vádlott részére deponált 191 darab tabletta” mondatrészt felcseréli *„A Terhelt4 IV. rendű vádlott által a Terhelt3 III. rendű vádlott által rendelkezésre bocsátott ingatlanban tárolt 191 darab tabletta”* mondatrésszel.

[172] Továbbá az elsőfokú ítélet [29], [35], [39] és [42] bekezdésében a tényállást az alábbiak szerint pontosítja

- a Terhelt1 I. rendű elítélttől és Terhelt2 II. rendű vádlottól lefoglalt kokain tiszta hatóanyag-tartalma *751 gramm*, amely meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak *18,7-szerese*, és meghaladja a különösen jelentős mennyiség alsó határát is, annak mintegy kétszerese,
- Terhelt5 V. rendű vádlottól lefoglalt kokain és marihuána együttes tiszta hatóanyag-tartalma, illetve totál THC-tartalma *0,051 gramm*,
- Terhelt6 VI. rendű vádlottól lefoglalt kokain tiszta hatóanyag-tartalma *18,7 gramm*, a *marihuána totál THC-tartalma 0,003 gramm*, így e kábítószeres mennyisége meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak *9,35-szöröse*, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 50%-a,
- Terhelt4 IV. rendű vádlott által továbbértékesítési céllal megszerzett és tárolt amfetamin súlya nettó *1134,67 gramm*.

[173] A fenti helyesbítésekkel, kiegészítésekkel a tényállás felderített, hiánytalan, irathú és helytelen ténybeli következtetésektől mentes, ezért az a Be. 593. § (3) bekezdése alapján irányadó volt az elsőfokú ítélet felülbírálatára során.

[174] Az ítéltábla nem látott okot a másodfokú bírósági eljárásban Terhelt4 IV. rendű vádlott védője által indítványozott bizonyítás felvételére, ezért az ezt célzó védői indítványokat elutasította.

[175] Kétségtelen tény, hogy tanú2 neve a nyomozati szakban is felmerült, ugyanis Terhelt1 I. rendű elítéltnak a 2021. november 24-én foganatósított gyanúsított kihallgatásán tett nyilatkozata szerint a házi őrizetbe kerülését követően tanú2 és Terhelt5 V. rendű vádlott együtt keresték fel, és ekkor ajánlotta Terhelt5 V. rendű vádlott, hogy tud számára kokaint eladni, és ugyancsak tanú2-en keresztül ismerte meg Terhelt4 IV. rendű vádlottat (egyébként Terhelt4 IV. rendű vádlott telefonos kontaktlistájában tanú2 is szerepelt). Nem vitatható annak a védelmi felvetésnek az alapossága sem, miszerint tanú2-nek tudomása lehet a vád tárgyát képező bűncselekményekről, már csak azért is, mert az ügynek legalább három terheltjét ismeri, ráadásul közel két hónap alatt Terhelt1 I. rendű elítélt tizenöt alkalommal járt tanú2-hez köthető helyeken.

[176] Ennek ellenére sem indokolt a másodfokú bírósági eljárásban tanú2 tanúként történő kihallgatása, illetőleg Terhelt1 tanúnak, Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottaknak az ismételt kihallgatása, mert e bizonyítástól – figyelemmel a már rendelkezésre álló bizonyítási eszközök tartalmára – nem várható olyan új, korábban fel nem merült, illetőleg nem értékelt bizonyíték, amely a tényállásnak a Terhelt4 IV. rendű vádlottat érintő IV. pontja

vagy akár más vádlottat érintő része tekintetében az eltérő tényállás megállapítását, és ezzel összefüggésben bármelyik vádlott felmentését alapozhatná meg.

[177] A törvényszék a bizonyítást a szükséges és lehetséges körben lefolytatta, ennek során a tárgyaláson

- terheltként kihallgatta a vallomástétel megtagadási jogukkal nem élő vádlottakat, ismertette a nyomozati szakban a gyanúsított kihallgatások és a szembesítések során tett vallomásaikat, valamint az írásban előterjesztett nyilatkozataikat;

- tanúként hallgatta ki valamennyi vádlott tekintetében Terhelt1 I. rendű elítéltet, valamint Terhelt4 IV. rendű vádlott vonatkozásában – de Terhelt3 III. rendű vádlott cselekvőségét is érintően – tanú3t, tanú4t, tanú5t, ismertette e személyek írásban tett nyilatkozatát is;

- ismertette az igazságügyi vegyész-, gyógyszerész-, ujjnyomat- és számítástechnikai szakértők által készített szakvéleményeket;

- ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette a tárgyi bizonyítási eszközöket, okiratokat, többek között a Terhelt1 I. rendű elítélt és Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában bírói engedélyhez kötött és bírói engedélyhez nem kötött leplezett eszközök alkalmazásával beszerzett hanganyagokat, a megfigyelésekről, a vádlottakkal szembeni rendőri intézkedésekről és az elfogásokról készült jelentéseket, a más ügyben bűnügyi felügyeletben lévő Terhelt1 I. rendű elítélt mozgását nyomon követő technikai eszköz adatainak elemzéséről készült feljegyzést, a telefonbeszélgetések és híváslisták adatainak elemzéséről készült jelentéseket, a házkutatásokról és lefoglalásokról készült jegyzőkönyveket és fotómelléleteket.

[178] Az elsőfokú ítélet indokolása kellő részletességgel és irathűen tartalmazza azoknak a bizonyítási eszközöknek a megjelölését és tartalmi ismertetését, amelyek által szolgáltatott bizonyítékokra a törvényszék a tényállását alapította. Ennek ellenére is az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a bizonyítékok tartalmának bemutatása kisebb hiányosságban szenved, ezért az indokolást ki kellett egészíteni.

[179] Terhelt6 VI. rendű vádlott a 2024. december 4-én tartott tárgyalási határnapon (46. számú tárgyalási jegyzőkönyv 6-7. oldal) azt is előadta, hogy a vádbeli időszakban rendszeresen, hetente három-négy alkalommal fogyasztott kábítószer, de csak kokaint, amelyet 20-30 grammos adagokban vásárolt kizárólag saját fogyasztásra, ez a mennyiség kb. egy hónapra volt elég. Terhelt1 I. rendű elítélttől soha nem vásárolt kábítószer, egyébként őt 2014-2015-ben egy buliban ismerte meg, és a vádbeli időszakban hentesárut szerzett be tőle. Vallomása szerint a börtönből történt szabadulásakor Terhelt1 I. rendű elítélt felkereste őt, hogy tud-e neki kábítószer eladni, de ő nemet mondott e kérésre. Akként nyilatkozott, hogy egyszer találkozott Terhelt5 V. rendű vádlottal, aki szintén hentesáruért ment Terhelt1 I. rendű

elítélthez. Arra nem tudott választ adni, hogy Terhelt1 I. rendű elítélt miért terheli őt bűncselekmény elkövetésével, elmondása szerint haragban nem álltak, korábban konfliktusuk nem volt.

[180] Terhelt1 I. rendű elítélt a 2021. november 24-én fogatosított gyanúsított kihallgatása során már az első, 2021. április 1-jei üzet kapcsán azt állította, hogy ekkor már Terhelt6 VI. rendű vádlott is vitt el tőle a megvásárolt kokainból, mert akadozott a szállítása.

[181] tanú3 tanú a 2024. december 4-én tartott tárgyaláson (46. számú tárgyalási jegyzőkönyv 7-8. oldal) azt is elmondta, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott csak fogyasztó volt, soha nem kereskedett kábítószerrel.

[182] Ugyanezen a tárgyaláson (46. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3-5. oldal) tanú4 tanú azt vallotta, hogy soha nem látta kábítószer árulni Terhelt4 IV. rendű vádlottat, aki szintén Terhelt3 III. rendű vádlottól szerezte be a kábítószer, de amfetamint nem fogyasztott.

[183] A fentiekben írt kiegészítésekkel, helyesbítésekkel a bizonyítási eljárás során beszerzett és az egyes vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapításához szükséges bizonyítékok tartalmi ismertetése immár teljes körű.

[184] Az ítéltábla észlelte, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott védője az elsőfokú bírósági eljárásban a lefoglalt mobiltelefon „kontaktlistájában” szereplő személyek közül tanú6 tanúként történő kihallgatását is indítványozta, akinek írásban tett nyilatkozatát be is nyújtották. E személy tanúként történő kihallgatását célzó indítvány elutasítása körében a törvényszék nem teljesítette a Be. 561. § (2) bekezdés f) pontjában írt indokolási kötelezettségét, annak viszont nem volt törvényes akadálya, hogy az ítéltábla a felülbírálat során e mulasztást pótolja.

[185] tanú6 arra vonatkozóan nyilatkozott írásban, hogy részt vett Terhelt4 IV. rendű vádlott 2021. május 28-án tartott buliján, így tanúsíthatja, hogy a vádlott nem lehetett ugyanakkor Terhelt3 III. rendű vádlott asztalosműhelyénél. Tehát a védelem ugyanarra a körülményre kérte tanú6 tanúként történő kihallgatását, amelyre vonatkozóan a tárgyaláson tanú5 tanú már nyilatkozott, és amely vallomást a törvényszék – az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékokra (Terhelt1 I. rendű elítéltnek a Terhelt3 III. rendű vádlottal a nyomozás során fogatosított szembesítés során tett vallomása) tekintettel – nem fogadott el. Ezért e tanúnak az azonos tényre vonatkozó kihallgatása csakugyan nem volt szükséges, az csak a büntetőeljárás indokolatlan elhúzódsát eredményezte volna.

[186] A törvényszék az elsőfokú ítélet indokolásában – a Be. 561. § (3) bekezdésének d) pontjában írt kötelezettségét teljesítve – számot adott arról is, hogy mely bizonyítékokat és miért vagy miért nem fogadott el. A bizonyíték-értékelési tevékenysége megfelelt a Be. 167. § (4) bekezdésében foglaltaknak, miszerint a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. A mérlegelés nem feltételezéseken, spekuláción alapult, annak alapját

konkrét bizonyítékokból származó tényyszerű adatok, körülmények képezték. Továbbá az ítélet indokolásából megismerhető a bírói meggyőződés kialakulásának az a logikai folyamata is, amely a bizonyítás eredményének megállapításához vezetett. Tehát az ítéltábla nem értett egyet Terhelt4 IV. rendű vádlott védőjének a törvényszék indokolási kötelezettségének megsértésére alapított kifogásával.

[187] A büntetőeljárás során terheltként, majd jogerős elítélése után tanúként vallomást tevő Terhelt1 I. rendű elítélt szavahihetőségét és terhelő vallomásainak hiteltérdemlőségét nagymértékben erősítette, hogy az általa előadottakat a nyomozati szakban Terhelt3 III. rendű vádlott, illetőleg utóbb a tárgyaláson Terhelt2 II. rendű vádlott visszaigazolták.

[188] Az elsőfokú ítélet az ügyiratok tartalmával egyezően hivatkozik arra is, hogy a Terhelt1 I. rendű elítélt által közölt tények a rejtett megfigyelések és a nyomkövető technikai eszköz mozgása körében feltárt adatokkal is összhangban voltak. Ezek a tárgyi bizonyítási eszközök a terhelő vallomásának nem csak a kábítószeres adásvételének egyes helyszíneire és időpontjaira, illetőleg a raktározások helyszínére vonatkozó részét támasztották alá, hanem a terhelt részéről Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak lakóhelyének rendszeres felkeresését is. Ezzel összefüggésben a törvényszék okszerűen vetette el a vádlott-társak azon védekezését, miszerint a vádbeli időszakban csupán hústermékeket vásároltak Terhelt1 I. rendű elítélttől, ugyanis ezt eleve cáfolták Terhelt1 I. rendű elítélt által a találkozósaik tényleges oka, a kapcsolatuk mibenléte tekintetében előadottak. Arról nem beszélve, hogy Terhelt1 I. rendű elítélt a rejtett megfigyelésnek 2021. április 9-től május 31-ig tartó időszakában, azaz kevesebb mint két hónapon keresztül tizenhat alkalommal kereste fel Terhelt5 V. rendű vádlott cím8 lakóhelyét, márpedig teljességgel észszerűtlen lett volna hetente kétszer találkozniuk a védekezésben hivatkozott céllal.

[189] Tekintettel arra, hogy a Terhelt1 I. rendű elítélt által ugyancsak terhelt Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak – a már írtak szerint – végül vele teljesen egyezően nyilatkoztak a vád tárgyát képező cselekményekről, joggal vethető fel a kérdés, miszerint az eljárás során a hamis vádolás és a hatóság félrevezetésének törvényi következményeinek terhe mellett nyilatkozó Terhelt1 I. rendű elítélt vagy Terhelt3 III. rendű vádlottnak mi oka lehetett arra, hogy alaptalanul terheljenek más személyeket is a bűncselekmények elkövetésével. E körben nem hagyható figyelmen kívül, hogy Terhelt1 I. rendű elítélt a 2021. november 24-én tartott gyanúsított kihallgatásán – az elkövetésben érintett személyek és a kábítószeres fajtájának, mennyiségének megjelölésével – olyan bűncselekményeket is feltárt, amelyekről a bűnüldöző szerveknek még egyáltalán nem volt információja.

[190] A vádlott-társak közül Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak zsarolási kísérletre hivatkoztak Terhelt1 I. rendű elítélt terhelő vallomása okaként, de az e körben tett nyilatkozatok oly mértékben voltak logikátlanok, hogy azok elfogadására nem volt lehetőség.

[191] Csak önmagukban vizsgálva e védekezések lényegét, megállapítható, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott az autószereléssel összefüggő 620.000,- forint kárból eredő tartozásának közel felét már rendezte, amikor őt – a magát Terhelt1 I. rendű elítélt korábbi zárkatársaként kiadó – ismeretlen személy azzal fenyegette meg, hogy Terhelt1 I. rendű elítélt bűncselekménnyel fogja terhelni, ha azonnal nem fizeti ki a fennmaradó 300.000,- forintot.

Az ítéltábla álláspontja szerint az állított tartozás csekély összege miatt eleve értelmetlen lett volna Terhelt1 I. rendű elítéltnak az ismerőse útján megfenyegetnie Terhelt4 IV. rendű vádlottat, illetve jelen ügyben őt alaptalanul terhelnie, ezzel azt kockáztatva, hogy hamis vád miatt is felelnie kell.

[192] Bár a Terhelt5 V. rendű vádlott által hivatkozott összeg nagyságrendekkel nagyobb, ám az e körben előadott zsarolási történet még kevésbé hihető. Amennyiben valóban csak hústermékek adásvétele miatt álltak kapcsolatban, az előzetes fogvatartásban lévő Terhelt1 I. rendű elítélt miért éppen hozzá fordult volna levélben 30 millió forintért (cserébe ingatlant és kábítószer felkínálva), majd immár a testvére útján 15 millió forintot kérnie azért, hogy ne tegyen ellene vallomást.

[193] Ráadásul, ha Terhelt1 I. rendű elítéltnak a két vádlott-társát érintő terhelő vallomását valóban személyes bosszú motiválta volna, akkor az általa előadottakat utóbb miért erősítette meg a Terhelt4 IV. rendű vádlottal kifejezetten jó viszonyt ápoló Terhelt3 III. rendű vádlott.

[194] Terhelt6 VI. rendű vádlott részéről nem érkezett magyarázat arra, hogy őt mely okból terhelte volna alaptalanul Terhelt1 I. rendű elítélt, ha korábban semmilyen konfliktusuk nem volt, mindössze hústermékek kapcsán álltak kapcsolatban egymással.

[195] A törvényszék alappal mutatott rá arra, hogy a különös mennyiség alsó határát is meghaladó kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt eljárás alá vont Terhelt1 I. rendű elítéltnak gyakorlatilag nem lehetett oka a kábítószeresek egy részét alaptalanul másokhoz (is) kötni. Azzal nyilván tisztában volt, hogy a saját bűnösségére kiterjedő, egyidejűleg a bűncselekmény elkövetési körülményeit, az abban részt vevők személyét feltáró vallomás a büntetéskiszabás során enyhítő tényezőként értékelhető. Viszont azt is tudnia kellett, hogy lényegesen súlyosabb következményekkel járhat, ha az eljárás során úgy próbál előnyöket elérni a maga számára, hogy közben alaptalanul terhel más vagy másokat. Ugyanez állapítható meg Terhelt3 III. rendű vádlott esetében is, a bűnsegédi elkövetés értelemszerűen a bűncselekmény enyhébb minősülését vonja maga után, azonban ez semmiképpen nem indokolhatta, hogy az asztalosműhelyében lefoglalt kábítószer nem egy, hanem két személyhez kösse, akiknek egyike (Terhelt4 IV. rendű vádlott) ráadásul régóta jó ismerőse. Amennyiben az enyhébb elbírálás reményében akart más bevonni, elég lett volna, ha csak Terhelt1 I. rendű elítéltet terheli, aki már korábban is elismerte a kábítószer-kereskedői tevékenységét.

[196] A Terhelt1 I. rendű elítélt által előadottak hitelességét ugyancsak erősítette, hogy a terhelő vallomását követően végrehajtott házkutatások során Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak tartózkodási helyén találtak is kábítószereseket, ráadásul azok mennyisége Terhelt6 VI. rendű vádlott esetében lényegesen meghaladta a csekély mennyiséget, sőt a jelentős mennyiség alsó határának a felét is elérte, amely túlmutat a saját fogyasztásra tartott mennyiségen. A házkutatás során Terhelt5 V. rendű vádlottnál fellelt mennyiség valóban nem volt számottevő, míg Terhelt4 IV. rendű vádlott otthonában egyáltalán nem találtak kábítószer. E tény sem cáfolhatja a kábítószer-kereskedelmi tevékenységüket, ugyanis a droggal üzletelők – a tevékenységük leplezése érdekében – gyakran nem a saját otthonukat, hanem hozzájuk nem köthető ingatlanokat vagy gépkocsikat használnak a kábítószer

előállításának, természetésének, értékesítésének vagy raktározásának helyeként; miként történt ez Terhelt3 III. rendű vádlott asztalosműhelye esetében is.

[197] Önmagában az a vitathatatlan tény, hogy az asztalosműhelyben fogatosított házkutatás során lefoglalt egyik kokainos tasakon Terhelt3 III. rendű vádlott ujjnyomát megtalálták, – szemben Terhelt4 IV. rendű vádlott javára kifejtett védelmi érvelésével – még nem támasztja alá, hogy az övé lettek volna a kábítószeres és a hamis gyógyszerek.

[198] Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak tekintetében csakugyan nem állnak rendelkezésre lehallgatott telefonbeszélgetések, ez azonban arra vezethető vissza, hogy esetükben a leplezett eszközök alkalmazására nem került sor, Terhelt1 I. rendű elítélt elfogását megelőzően terhelő adatok eleve csak Terhelt2 II. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak tekintetében álltak a hatóságok rendelkezésére. A nyomozó hatóság szakmai döntése körébe tartozik, hogy a folyamatban lévő büntetőeljáráshoz felmerült terhelő adatok esetén alkalmaz-e vagy sem leplezett eszközöket (azaz folytat-e a korábbi Be. terminológiájának megfelelően titkos adatszerzést) az addig látókörükbe nem került, ugyanakkor az újabb információk alapján bűncselekmények elkövetésével gyanúsítható személyekkel szemben. Amennyiben a bűnüldöző szerv elégségesnek találja a meggyanúsításhoz az egyéb bizonyítékokat (például terhelti- vagy tanúvallomásokat), illetve a már eljárás alá vont terheltekkel szemben fogatosított elfogások, házkutatások miatt a rejtett megfigyelés vagy a lehallgatás a további elkövetőkkel esetében értelmetlenné válna, a nyomozó hatóság részéről okkal maradhat el a bírói engedélyhez kötött vagy bírói engedélyhez nem kötött leplezett eszközök alkalmazása.

[199] Mindezen körülmények miatt Terhelt4 IV. rendű vádlott tekintetében sem volt ok kétségbe vonni, aggályosnak tekinteni Terhelt1 I. rendű elítélt és Terhelt3 III. rendű vádlott szavahihetőségét, a terhelő vallomásaik tartalmi hitelességét.

[200] Kétségtelen, hogy a tárgyaláson – a hamis tanúzás törvényi következményeinek terhére történt figyelmeztetés után – tanúként kihallgatott tanú4 és tanú3 megpróbálták alátámasztani Terhelt4 IV. rendű vádlott érdemi védekezését, miszerint ő maga kábítószerrel nem kereskedett, és csak kokaint fogyasztott, amelyet részben éppen Terhelt3 III. rendű vádlottól vásárolt. Továbbá tanú5 tanú arról nyilatkozott, hogy 2021. május 28-án Terhelt4 IV. rendű vádlott – többekkel együtt – a saját maga által szervezett buliban vett részt, így semmiképpen nem lehetett az asztalosműhelynél. E tanúvallomásokat az ítéltábla sem találta alkalmasnak Terhelt1 I. rendű elítélt és Terhelt3 III. rendű vádlott egyező tartalmú terhelő vallomásának a cáfolatára.

[201] Az ügyiratok között fellelhető házkutatási és lefoglalási jegyzőkönyvek, a gyógyszer- és gyógyszerész szakértői szakvélemények alapján az értékesített vagy értékesítési céllal tárolt kábítószeres fajtája és mennyisége, a gyógyszerek darabszáma és hamisított volta kétséget kizáró bizonyossággal megállapítható volt.

[202] Ezért az ítéltábla valamennyi vádlott esetében egyetértett a törvényszéknek a bűnösségre levont következtetésével. A védelem által indítványozott felmentésre egyik

vádlott esetében sem látott okot, erre – figyelemmel a tényállás megalapozottságára – a felülmérlegelés tilalma folytán nem is volt lehetőség.

[203] A vádlottak terhére megállapított bűncselekmények minősítése törvényes, a jogi indokolása színvonalas, túlnyomórészt teljes körű és helyes. Az ítéltábla a jogi indokolás pontosítását, illetőleg kiegészítését csak Terhelt3 III. rendű vádlott esetében, illetőleg a kábítószerekre és azok mennyiségére vonatkozó jogszabályi rendelkezések tekintetében látta szükségesnek.

[204] Az ítéltábla a bűncselekmények jogi minősítése, a büntetések kiszabása és az intézkedések alkalmazása kapcsán a Btk. 2. § (1) bekezdésében írt általános szabály alapján az elkövetéskor hatályban lévő büntető törvény rendelkezéseit vette figyelembe. Az elbírálás idején hatályos Btk. a vádlottak szempontjából nem kedvezőbb, az alkalmazása enyhébb elbírálást nem eredményezne, sőt a Btk. 51. (3) bekezdése a pénzbüntetés napi tételösszege tekintetében szigorúbb szabályozást tartalmaz (a törvényi minimum 1.000,- forint helyett 1.500,- forint).

[205] A Btk. 176. § (1) bekezdésében írt bűncselekmény elkövetési magatartásai a kábítószer kínálása, átadása, forgalomba hozatala vagy azzal való kereskedés.

[206] Kábítószerrel kínál az, aki más személyt a kábítószer átvételére hív fel.

[207] A kábítószer átadása alatt kábítószer más személy – ingyen vagy ellenérték fejében történő – birtokába adását kell érteni, feltéve, hogy az nem tekinthető forgalomba hozatalnak vagy kereskedésnek. Az átadás címzett birtokba adást jelent azzal az akarattal, hogy a kábítószerrel átvevő maga fogyassza el. Ha több személy részére és rendszeresen történik, akkor a kábítószer átadása, mint elkövetési magatartás nem jöhet szóba.

[208] A kábítószer forgalomba hozatala akkor valósul meg, ha az elkövető a kábítószerrel – akár ingyenesen, akár ellenérték fejében – több, esetleg meg nem határozható számú személy részére juttatja. A forgalomba hozatalnak az átadástól való elhatárolása az átadó szándéka alapulvételével történik, és bár szükségszerűen együtt jár az átadással, mindig többet jelent egyszerű átadásnál, rendszerint több résztvevőből tevődik össze. E résztvevők (például eladók és vevők felkutatása, megállapodás megkötése, áru tárolása, átadás helyszínének felderítése, szállítóeszközök biztosítása) azt célozzák, hogy a kábítószer – akár további közbeékelődő személyek révén is – bekerüljön a kereskedelmi forgalomba.

[209] Ehhez képest, a kábítószerrel kereskedés lényegében sorozatos adásvételek által valósul meg, haszonszerzésre irányul, és magában foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése, kiperforálása, csomagolása, tárolása, szállítása, elosztása is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény. A kereskedésnek a forgalomba hozataltól való elhatárolásának alapja a haszonszerzésre törekvés és a rendszeresség.

[210] A törvényszék – figyelemmel az 1/2007. Büntető Jogegységi határozatban foglaltakra is – az anyagi haszonszerzést célzó rendszeres adásvételek, illetőleg a megvásárolt és továbbértékesített kábítószer nagy mennyisége miatt helytállóan állapította meg, hogy a vádlottak cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata szerinti, kereskedés elkövetési magatartással megvalósított kábítószer-kereskedelem törvényi tényállását merítette ki.

[211] Amennyiben a kábítószer-kereskedelmi tevékenység megállapítható, a kábítószer tartása – szemben a védők jogi álláspontjával – nem minősíthető a Btk. 178. § (1) bekezdésében meghatározott kábítószer birtoklása büntettének.

[212] Az elsőfokú ítélet [175] bekezdése tévesen rögzíti Terhelt3 III. rendű vádlottra vonatkozóan, hogy e vádlott maga tárolta, deponálta Terhelt1 I. rendű elítélt és Terhelt4 IV. rendű vádlott kábítószereit, illetőleg utóbbi vádlott-társ gyógyszereit, ugyanis a jogi indokolásban írt magatartás tettesi, nem pedig bűnsegédi elkövetői alakzat megállapítását indokolná. Miként azt a tényállásnak az elsőfokú ítélet [12], [41]-[42] bekezdéseiben írt részletei helyesen tartalmazzák, Terhelt3 III. rendű vádlott azzal segítette a bűncselekmény elkövetését, hogy a társai rendelkezésére bocsátotta az asztalosműhelyét, tudva arról, hogy ott kereskedési céllal kábítószert és hamis gyógyszereket fognak tárolni.

[213] Az ítéltábla a kábítószerre vonatkozásában a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontja mellett felhívja az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII.28.) BM rendelet 2. Melléklet Pszichotróp anyagok 2. Jegyzék (P2 jegyzék) 2.1. pontját, amely alapján a 2C-B anyag (4-bromo-2,5-dimethoxyphenethylamine) kábítószernek minősül.

[214] Továbbá a jelen ügyben érintett kábítószeres fajtái és mennyisége, azok tiszta hatóanyag-tartalma és totál-THC tartalma kapcsán felhívja a Btk. 461. § (1) bekezdés a) pontjának ad) és aj) alpontjait (csekély mennyiség az amfetamin és a kokain esetében), az (1) bekezdés c) pontját (csekély mennyiség a marihuána esetén), valamint a (3) bekezdés a) és b) pontjait (jelentős mennyiség, különösen jelentős mennyiség). A kábítószer csekély mennyiségű, ha annak bázis formában megadott tiszta hatóanyag-tartalma amfetamin esetén a 0,5 gramm, kokain esetén a 2 gramm, marihuána vonatkozásában a totál-THC tartalom a 6 gramm mennyiséget nem haladja meg. A kábítószer jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának hússzoros, különösen jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának kétszázszoros mértékét meghaladja. Ugyancsak fel kellett tüntetni a 461. § (4) bekezdés a)-b) pontját, amely szerint a Btk. 176-180. § alkalmazásában a Btk. 461. § (1) és (2) bekezdéseiben nem szereplő kábítószer esetén csekély mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának hétszörös mértékét nem haladja meg, jelentős mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának száznegyvenszeres mértékét meghaladja.

[215] A büntetés kiszabására áttérve, az ítéltábla ismerteti a büntetés céljára, a büntetés kiszabás elveire, a halmazati büntetésre, a középértékre, valamint a büntetés enyhítésére vonatkozó törvényi rendelkezéseket.

[216] A büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el (Btk. 79. §).

[217] A büntetést a törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez [Btk. 80. § (1) bekezdés].

[218] Határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke az irányadó; a középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének a fele [Btk. 80. § (2) bekezdés]. Ha a törvény a büntetés kiszabása esetén a Különös Részben meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, a (2) bekezdésben meghatározott számítást a felemelt büntetési tételekre tekintettel kell elvégezni [Btk. 80. § (3) bekezdés].

[219] Bűnhalmazat esetén egy büntetést kell kiszabni [Btk. 81. § (1) bekezdés]. A halmazati büntetést a bűnhalmazatban lévő bűncselekményre megállapított büntetési nemek, illetve büntetési tételek közül a leg súlyosabbnak az alapul vételével kell kiszabni [Btk. 81. § (2) bekezdés]. Ha a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettő határozott ideig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, a büntetési tétel felső határa a legmagasabb büntetési tétel felével emelkedik, de nem érheti el az egyes bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát [Btk. 81. § (3) bekezdés].

[220] A Btk. 82. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel túl szigorú lenne. A Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja szerint az (1) bekezdés alapján, ha a büntetési tétel alsó határa öt évi szabadságvesztés, helyett legkevesebb két évi szabadságvesztést lehet kiszabni.

[221] A fentiekben írt büntető anyagi jogi rendelkezések szerint Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak esetében a bűnhalmazat miatt – figyelemmel a Btk. 36. §-ában foglaltakra is – öt évtől huszonöt évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés szabható ki, a középérték tizenöt év, Terhelt2 II. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottakkal szemben öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés szabható ki, a középérték tizenkét év hat hónap.

[222] A büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK vélemény (a továbbiakban: 56. BKv.) rögzíti, hogy a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő (összefoglalóan a büntetést befolyásoló) körülmények a büntetést alakíthatják. A büntetést befolyásoló körülményeket nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem az enyhítő és súlyosító körülmények száma, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál.

[223] Jelen ügyben a büntetést befolyásoló alanyi és tárgyi tényezők felsorolása, illetőleg súlyozása tekintetében az elsőfokú ítélet indokolása helyesbítésre, kiegészítésre szorul.

[224] Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak esetén az időmúlás mellett – figyelemmel a 2/2017. (II.10.) AB határozatban és az 56. BkV. III.10. pontjának második mondatában foglaltakra – enyhítő tényezőként kellett figyelembe venni a büntetőeljárás tartamát is. Hangsúlyozandó, hogy az időmúlásnak és a büntetőeljárás elhúzódásának enyhítő hatása az ügy tárgyát képező bűncselekmény tárgyi súlyától, törvényi fenyegetettségétől függ (56. BkV. III.10. pont első mondat). A terhükre megállapított bűncselekmény(ek) tárgyi súlya ellenére az elsőfokú ítélet kihirdetéséig eltelt három év hat hónap, illetőleg a másodfokú bírósági eljárás befejezéséig eltelt további közel tíz hónap – különös tekintettel a letartóztatásban és ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időre is – Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak esetében viszonylag nagy nyomatékú enyhítő tényező. Ezzel szemben a büntetőeljárás elhúzódása nem állapítható meg Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak esetében, akiket először 2023. augusztusában hallgatták ki gyanúsítottként (azóta állnak büntetőeljárás hatálya alatt), de azzal az ítéltábla egyetértett, hogy az időmúlást kisebb nyomatékkal a javukra kell értékelni.

[225] Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak tekintetében csakugyan enyhítő hatása van a feltáró jellegű, önmagukat és Terhelt3 III. rendű vádlott esetében a vádlott-társat (Terhelt4 IV. rendű vádlottat) is terhelő beismerő vallomásuknak, amellyel megkönnyítették a bizonyítási eljárás eredményes lefolytatását. Bár Terhelt3 III. rendű vádlott – szemben bűnösségét csak a tárgyaláson beismerő Terhelt2 II. rendű vádlottal – már a nyomozati szakban, 2023. március 7-én elismerte a terhére rótt bűncselekmények elkövetését, e tény értékelésekor nem hagyható figyelmen kívül, hogy az általa használt asztalosműhelyben tartott házkutatáskor megtalálták a kábítószereseket és a hamis gyógyszereket, így gyakorlatilag tettenérés történt.

[226] Terhelt4 IV. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak javára kell értékelni a büntetlen előéletet is, ezt viszont a törvényszék elmulasztotta.

[227] Okszerű viszont az a megállapítása, hogy Terhelt3 III. rendű vádlottnál enyhítő hatása van a bűnsegédi elkövetői minőségnek (56. BkV. III/5. pont).

[228] Terhelt2 II. rendű vádlott két kiskorú gyermeke és a nagykorú, de a tanulmányait folytató gyermeke eltartásáról gondoskodik, és az enyhítő tényező nyomatékát valóban fokozza az a tény, hogy egyik gyermeke májtranszplantáción esett át, amely miatt jelenleg is folyamatos felügyeletre szorul a szülők részéről. Terhelt6 VI. rendű vádlott esetében a négy kiskorú gyermek eltartásáról való gondoskodást a törvényszék ugyancsak helyesen értékelte enyhítő körülményként. Viszont a másodfokú eljárásban ismerté vált adatok szerint Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottak két-két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodnak, mely körülmény az esetükben is enyhítő hatású (56.BKv. II/4. pont).

[229] Terhelt4 IV. rendű vádlottnak a 2025. nyarán megállapított és gyógyszeresen kezelt gyomorbetegsége nem tekinthető olyannak, amely a büntetés elviselését megnehezítené, így – figyelemmel az 56.BKv. II/12. pontjában foglaltakra – azt enyhítő körülményként nem lehetett értékelni.

[230] Helyesen értékelte a törvényszék a vádlottak terhére a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények statisztikailag is kimutatható folyamatosan növekvő számát.

[231] Büntetett előéletet nem csak Terhelt3 III. rendű vádlott esetében kellett volna súlyosító tényezőként figyelembe venni, hanem Terhelt5 V. rendű vádlott esetében is. Ugyanakkor a törvényszék helytállóan értékelte a több büntetőeljárás hatálya alatti elkövetést Terhelt4 IV. rendű vádlott terhére, ugyanis az 56. BKv. II.2. pontja szerint az elkövető fokozott társadalomra veszélyességére lehet következtetni abból a körülményből, hogy más ügyben történt meggyanúsítását követően valósít meg bűncselekményt. A német bíróságok által történt korábbi elítélések Terhelt2 II. rendű vádlott társadalomra veszélyességét támasztják alá, de kisebb súllyal tekintettel a külföldön elkövetett cselekmények jellegére és elkövetési idejére.

[232] Valóban súlyosító tényező a több kábítószerfajtára elkövetés és a többszörös bűnhalmazat Terhelt3 III. rendű vádlott esetében (amfetamin, kokain, pentedron, 2-CB).

[233] A különösen jelentős mennyiség alsó határát meghaladó mennyiségre történt elkövetés csakugyan súlyosító hatású az ezzel érintett vádlottak esetében.

[234] Az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a törvényszék által kiszabott szabadságvesztések tartama igazodik az elbírált bűncselekmény(ek) tárgyi súlyához, a vádlottak társadalomra veszélyességéhez, a feltárt és kiegészített büntetéskiszabási körülményekhez, biztosítja az ítélet belső arányosságát, továbbá alkalmas a büntetés speciális és generális céljainak elérésére. Ezért nem látott okot a szabadságvesztések tartamának a felemelésére, de annak enyhítésére sem.

[235] Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak esetében a büntetési tételkeret alsó határa (öt év) alatti tartamú szabadságvesztés kiszabására valóban csak a korábban felhívott enyhítő szakasz alkalmazásával kerülhetett sor, ugyanakkor az eljárás különböző szakaszaiban tett feltáró jellegű és a bűnösségükre is kiterjedő beismerő vallomásuk, a jelenlegi rendezett életkörülményeik (amelyet igazol, hogy újabb büntetőeljárás nem indult ellenük) ezt igenis lehetővé tették. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a terhükre megállapított kábítószeres mennyisége ellenére e vádlottak – a társaikhoz képest – a bűncselekmény(ek) elkövetésében kisebb, marginálisabb szerepet játszottak, ők maguk konkrétan a kábítószerrel nem kereskedtek, Terhelt2 II. rendű vádlott valószínűsíthetően az általa átvett és szállított kábítószer mennyiségében sem volt anyagilag érdekelt (magáért a futárkodásért fizették, és az alkalmanként kapott 500,- euró sem tekinthető jelentős összegnek), míg Terhelt3 III. rendű vádlott csak bűnsegédi magatartást tanúsított. Nem cáfolható Terhelt2 II. rendű vádlott azon védekezése, miszerint a családja anyagi nehézségei miatt vállalta a drog szállítását, egyébként korábban nem is volt büntetve kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények miatt. Terhelt3 III. rendű vádlott esetében a szabadságvesztés

tartamának további enyhítésére azért nem volt ok, mert korábban, a 2014-ben elkövetett részben hasonló jellegű bűncselekmény (egészségügyi termék hamisítása) miatt már felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték, és a próbaidő csak 1 évvel a jelen ügy tárgyát képező bűncselekmény elkövetése előtt telt el.

[236] A törvényszék Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak esetében is helyesen járt el, amikor a szabadságvesztés tartamát lényegesen a középérték alatt határozta meg. Ugyan Terhelt4 IV. rendű és a büntetett előéletű Terhelt5 V. rendű vádlottakkal szemben további büntetőeljárások is indultak (utóbbi vádlott letartóztatását is elrendelték), de láthatóan a jelenlegi családi körülményeik rendezettek, kiskorú gyermekeket nevelnek, amely megalapozhatja azt a feltételezést, hogy a jövőben újabb bűncselekményeket már nem fognak elkövetni. A törvényszék a belső arányosságot is biztosította azáltal, hogy a büntetlen előéletű, jelenleg rendezett életvitelű Terhelt6 VI. rendű vádlottal szemben egy évvel rövidebb tartamú szabadságvesztést (5 évet) szabott ki, mint a 6 évre ítélt Terhelt4 IV. rendű és Terhelt5 V. rendű vádlottakkal szemben.

[237] A két év tartamú szabadságvesztésre ítélt Terhelt2 II. rendű vádlott esetében valóban vizsgálni kellett, hogy a büntetési célok elérhetőek-e a szabadságvesztés végrehajtása nélkül. Az ítéltábla osztotta a törvényszék álláspontját a tekintetben, hogy e vádlott vonatkozásában – figyelemmel az eltartottjai számára, az egyik gyermekének igazolt betegségére, a rendezetté vált életvitelére, valamint a német munkáltatója jelzése szerinti folyamatos munkaviszonyára, felelős beosztására és kifogástalan munkavégzésére – fennállnak azok a különös méltánylást érdemlő személyi körülmények, amelyek miatt a szabadságvesztés a Be. 85. § (1) bekezdése alapján próbaidőre felfüggeszthető. A Btk. 85. § (2) bekezdése szerint a törvényi maximumban, 5 évben meghatározott próbaidő hatékonyan akadályozhatja meg, hogy a vádlott a jövőben újabb bűncselekményt kövessen el.

[238] A szándékos bűncselekmények miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak méltatlanok a közügyek gyakorlására, ezért a törvényszék a Btk. 61. § (1) bekezdése és 62. § (1) bekezdése alapján megalapozottan döntött a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazásáról.

[239] A törvényszék a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja és a Btk. 37. (3) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján törvényesen határozta meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát Terhelt2 II. rendű vádlott esetében börtönben, míg a többi vádlott esetében fegyházban. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, ha azt büntett miatt szabták ki, fegyház, ha a három évi vagy ennél hosszabb tartamú szabadságvesztést a Btk. 176. § (3) bekezdése szerinti kábítószer-kereskedelem miatt szabták ki.

[240] Törvényesek a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjával kapcsolatos, a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontján alapuló rendelkezések is.

[241] A törvényszék okszerűen és a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján törvényesen szabott ki pénzbüntetést a bűncselekményt haszonszerzési céllal elkövető vádlottakkal szemben. Az ítéltábla Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak esetében pénzbüntetésnek a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdései alapján meghatározott napi tételszáma és napi tételösszege megfelelő, az igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához, illetőleg a vádlottak ismert vagyoni és jövedelmi viszonyaihoz, e körben az ítéltábla sem látott okot enyhítésre, de a súlyosítás sem indokolt. E vádlottak esetében a részletfizetési engedélyezésére és a pénzbüntetés átváltoztatására vonatkozó rendelkezések megfelelnek a büntető anyagi jogi szabályoknak.

[242] Az ítéltábal ugyanakkor Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak esetében a pénzbüntetés kiszabását mellőzte, figyelemmel jelenlegi jövedelmi és vagyoni viszonyaikra, eltartottjaik számára (Terhelt4 IV. rendű vádlott havi nettó jövedelme 500.000,- forint, de két kiskorú neveltgyermekét is eltartja, Terhelt5 V. rendű vádlott letartóztatásban van, jövedelme nincs, míg Terhelt6 VI. rendű vádlott havi nettó 220.000,- forintos jövedelméből három kiskorút gyermeket tart el, a negyedik után tartásdíjat fizet), valamint arra is, hogy immár hosszabb tartamú szabadságvesztést kell tölteniük, amely alatt nem lesz számottevő jövedelmük. A vádlottaknál értelemszerűen mellőzni kellett a pénzbüntetés részletekben történő megfizetésére, a meg nem fizetés esetén alkalmazandó átváltoztatásra és a visszatartásra vonatkozó ítéleti rendelkezéseket.

[243] A törvényszék a kiszabott szabadságvesztésbe Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében a Btk. 92. § (1) bekezdése, (2) bekezdése és a (3) bekezdés a) alapján törvényesen számította be az előzetes fogvatartásban (örizet, letartóztatás) és az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időt.

[244] Értelemszerűen a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt Terhelt2 II. rendű vádlott esetében a beszámításra és a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezés csak a végrehajtás utólagos elrendelése esetén irányadó.

[245] A törvényszéknek Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában a Btk. 102. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a 8/2015. (IV.17.) számú AB határozatban foglaltakra is – hivatalból kellett volna vizsgálnia, hogy érdemes-e a büntetett előlélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól történő előzetes mentesítésre.

[246] A büntetett előlélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alóli előzetes mentesítés csak kivételes, mérlegelésen alapuló, rendkívüli jellegű intézkedés; a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése feltételeinek fennállása nem jelenti automatikusan az érdemesség meglétét. Miként arra a törvényszék helyesen rámutatott, az ítélezési gyakorlat szerint az érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni (BJD 9986.), de jelentősége van a terhelt által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának és a cselekmény jellegének is (BH 1983.221.). A bíróság által a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények az érdemességet megalapozhatják (BJD 8779.), de egyben ki is zárhatják.

[247] Az ítéltábla álláspontja szerint a vádlott – figyelemmel az általa elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyára és jellegére – nem érdemes a büntetett előéletéhez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól történő előzetes mentesítésre.

[248] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja szerint vagyonekobjást kell elrendelni arra a bűncselekményből származó vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. A Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ellenkező bizonyításáig vagyonekobjás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonekobjást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett.

[249] E büntető anyagi jogi rendelkezések alapján a törvényszék törvényesen és okszerűen rendelt el vagyonekobjást Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottakkal szemben az általuk értékesített kábítószer ellenértékeként (vétéláraként) kapott pénzösszeg erejéig, míg Terhelt2 II. rendű vádlott által a szállításáért kapott – tőle le is foglalt – pénzösszegre. E körben az ítéleti rendelkezés csak Terhelt6 VI. rendű vádlott esetében szorult elírás miatt helyesbítésre.

[250] A Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontja alapján törvényes a kábítószeres ekobjása.

[251] A törvényszék – a lefoglalásnak a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja szerinti megszüntetésével – a Be. 321. § (1) bekezdése alapján helyesen döntött bizonyos pénzösszegeknek és egyéb tárgyakknak a vádlottak részére történő kiadásáról. Ugyancsak okszerűen és a Be. 323. § (1) bekezdése szerint törvényesen döntött a kiadni rendelt pénzösszegek és dolgok visszatartásáról is, az e körben hozott rendelkezéseket a pénzbüntetés mellőzése miatt csak Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlott esetében kellett megváltoztatni. Terhelt2 II. rendű vádlottól valóban 280,- euró lett lefoglalva, az elsőfokú ítélet [195] bekezdése nyilvánvalóan elírás miatt tartalmaz 380,- eurót.

[252] Az elsőfokú ítélet bevezető részében mellőzni kellett a 2024. november 12-ei tárgyalási nap megjelölését, mivel e határnapon érdemi tárgyalásra nem került sor, azt az egyik vádlott betegsége miatt el kellett halasztani.

[253] A törvényszék törvényesen rendelkezett arról, hogy az eljárás során a büntetőügy tárgyával összefüggésben felmerült – egyébként a Be. 145. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése szerinti – bűnügyi költséget a bűnösnek kimondott vádlottak a Be. 574. § (1) és (4) bekezdései alapján kötelesek megfizetni, míg azt a bűnügyi költséget, amely nem terhelhető a vádlottakra, a Be. 575. § (1) bekezdésének értelemszerű alkalmazásával az állam viseli.

[254] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a Be. 599. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen a fellebbezésekkel támadott elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján – a másodfokú ítélet rendelkező részben írtak szerint – Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak tekintetében megváltoztatta, egyebekben e vádlottak, illetőleg Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak vonatkozásában a törvényszék ügydöntő határozatát Be. 605. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

[255] Az ítéltábla Terhelt3 III. rendű vádlott egyik személyi adata (az anyja családi neve) és Terhelt4 IV. rendű vádlottal való kapcsolattartást biztosító adat (a lakcímében az irányítószám) elírás miatt szorult helyesbítésre, illetőleg mellőzni kellett Terhelt6 VI. rendű vádlott személyazonosító igazolványa számát, mert az okmány 2025. január 5-től érvénytelen.

[256] Az ítéltábla határozata elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdései zárják ki, mivel az ítéltáblának a törvényszékével a büntetőjogi felelősség szempontjából ellentétes döntése nem volt.

Budapest, 2025. szeptember 25.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k. a tanács elnöke,

Dr. Lőrinczy Attila István s.k. előadó bíró,

Dr. Németh Nándor s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék 2024. december 9. napján kihirdetett 41.B.464/2023/49. számú ítélete– a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.48/2025/50. számú határozata folytán – Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak vonatkozásában 2025. szeptember 25. napján jogerős.

Budapest, 2025. szeptember 25.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

a tanács elnöke